

The Viveka Chintamani

A Monthly Tamil Magazine and High Thought Review.

Devoted to the Diffusion of Practical Truth and Knowledge and to the
"Children's Movement."

Dealing with the Principles of Education, Psychology, Soul-culture, and Ethics.
Adapted for Use in Homes and Schools

God is Love: Knowledge in power : AUM.

"Love and Learn"—"ஓதுவதோழியேல்."

SATYAMEVA JAYATE.

Vol. XXI.

(For the Tamil Year Pramateesa)

April 1913=March 1914.

விவேகசிந்தாமணி.

அறிவைப் பரவச்செய்வதற்கான மாதாந்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

அறிவுடையாரேல்லாமுடையார் அறிவிலா
ரேன்னுடையரேனுமில்ர்.—திருக்குறள்.
சற்க உசடற்க கற்பவை கற்றபின்
நிற்க வதற்குத் தக.—திருக்குறள்.

21-ம் புத்தகம்.

(விமலதீபனா)

1913-வா எப்ரல் மீ முதல் 1914-வா மார்ச்சு வரை.

PUBLISHED BY

THE SECRETARY, DIFFUSION OF KNOWLEDGE AGENCY,
For The Lalita Publishing Co., (Sole Agents and Managers),
Lalitalaya, 19, Adam St, Mylapore Madras, S.

1913-1914.

Bound Vol. Rs. 5.]

All Rights Registered.

[Unbound Vol. Rs. 4.

The Copyright of every article first published in this volume is vested solely in the Editor and Registered in his name.

Vol XXI (April 1913-March 1914)

TABLE OF CONTENTS.

iii

1913 (மார்ச்) மே 2-வது சந்திரை.

1. "வந்தியம்வத: ப்ரயம்வத" ...	34
2. ஹரித்வாரத்தில் ஸ்தாபித்துள்ள குருகுல வித்யாச்சரமும் அதன் வகதியும் ...	36
3. "சங்கீத ரத்னாவளி"—விமர்சனம் ...	39
4. ஸ்ரீமாத்ரே நம: ...	42
5. சரித்திரவிவாசம் ...	44
6. சாஸ்திரார்த்தக் குறிப்புகள்:—"வாசிவசம்" ...	47
7. கர்மமே கொல்லுவிற்கும் ...	50
8. ஆங்கிலேய பூர்வ சரித்திரக் கதைகள் ...	52
9. ஸ்ரீசங்கரர் ...	54
10. லலிதாம்பாள் சரித்திரம் VII. ...	55
11. தயாநந்தர்—ஒரு துப்பறியும் கதை அத்-I ...	57
12. ஸ்திரீகள் பக்கம்—கற்புநிலைமை ...	58
13. சிறுவர்க்கான பக்கம்—இணைபிரியா ஒற்றுமை ...	60

No. 3, For MAY 1913.

CHILDREN'S SPECIAL: H. E. Lord Hardinge's Birthday.

1. The Indian Renaissance ...	66
2. A Visit to the Madras Marine Aquarium ...	68
3. Dayanandar—Chapter II ...	70
4. How to be Young though Old ...	73
5. Lalitambal—VIII. Marriage ...	75
6. Educational Notes ...	78
7. Leela Sundari: Her Fortune—Chapter I ...	80
8. Easy Readings from Early English History. King Arthur and his Knights of the Round Table ...	82
9. Short Story: Slaves of Passion ...	83
10. Children's Page: The Limitations of the Intellect, or The Four Accomplished Brothers ...	87
11. Ladies' Page:—Chastity. ...	90
12. Extracts: Well Irrigation ...	93
13. Alexandrian Laurel Tree ...	94

1913 (மார்ச்) மே 3-வது சந்திரை.

ஸ்ரீ தயாநந்தர் ஜயந்தி: விசேஷப்பதிப்பு.

1. இந்தியாவின் திருப்பள்ளியெழுச்சி ...	66
2. சென்னை நீர்வாழும் ஐந்துக்கள் காட்சிசாலை ...	68
3. தயாநந்தர்—அத்தியாயம் 2 ...	70
4. சிரஞ்சீவியாகவிரும்புது எப்படி? ...	73
5. லலிதாம்பாள் சரித்திரம்-VIII. விவாகம் ...	75
6. வித்யா சம்பந்தமான குறிப்புகள் ...	78
7. லீலாநந்தரி—அவள் பாக்கியம்; 1-ம் அத்தியாயம் ...	80
8. ஆங்கிலேயர் பூர்வசரித்திரக்கதைகள்:—2. ஆர்தர் அரசனும் இராஜ வீரர்களும் ...	82
9. ஐசுமோஹன தாலர்கள் (ஒரு சிறுகதை) ...	83
10. "சதுஷ்கரணதாரணை," அல்லது, நான்கு சாமர்த்திய சகோதரர்கள் ...	87
11. பெண்கள் பக்கம்—கற்புநிலைமை ...	90

12. விஷயத்திரட்டு:—கிணறுவெட்டல்	93
13. புண்ணை மரம்	94

No. 4. For JULY 1913.

1. The Parable of the Peacock	102
2. H. E. The Viceroy of India	103
3. Viceroy's Birthday Celebration	104
4. Hridanjali—The Heart's Tribute	107
5. "Burn's Gift to the Bains"; The Honest Man	109
6. Rabindranath Tagore's Prayer to God	110
7. Three Words of Strength	110
8. Children's Tribute of Love	111
9. Short Story; The Slaves of Passion	112
10. Heroes and Heroines—I. Padmini, the Heroine of Chittur	116
11. Science Stories: Will'O the Wisp—	123
12. Our Story-Teller: Tales of a Grand-mother	127
13. Kindergarten	131
14. Some thoughts on Vernacular study and composition; Appeal for Co-operation	131

1913ஆம் துலாம். 4-வது சந்திரக.

1. மயிலுபாக்யானம்	102
2. இந்திடாவின் இராஜப் பிரதிபிதி	103
3. ஸ்ரீ ஹர்ட்டிஞ்சு ஜயந்தி	104
4. ஹருதாஞ்சலி	107
5. குழந்தைகளுக்குக் கவியின் கொடை: "யோக்கியன்"	109
6. வரகவி ரவீந்தரநாத் தாகோர் பிரார்த்தனைக்கொத்து	110
7. மூன்று மந்திரங்கள்	110
8. குழந்தைகள் வாழ்த்துத்தி	111
9. ஜெமோஹனநாஸர்கன்-ஒரு சிறுகதை	112
10. வீரர்வர்க்கம்: 1. சித்தூர் ராணி பத்மினி	116
11. வித்யா கதை: கொள்ளிவாய்ப்பிசாக—	123
12. யாணை	127
13. பாலு பிருத்தாவனம்	131
14. தமிழ் பாஷா: ஞானமும் அபிவிருத்தியுத்,	131

No. 5. For AUGUST 1913.

1. The Real Assets of a Nation	133
2. The Ten-Root-Principles of Life	140
3. The Infinite Love.—By Mr. Rabindra Nath Tagore	140
4. Children's Address of Welcome to the Viceroy	142
5. Our Visit to the Steamer	145
6. A Song of Life	148
7. Slaves of Passion—III	149
8. How to Manufacture Needles	152
9. Historical Selections	156
10. Teachers' Column—By Mrs. Brander	159

TABLE OF CONTENTS.

v

11. A Kindergarten Story	163
12. Notes and Reviews	—	169

1913ஆண்டு ஆகஸ்டுமீ 5-வது சந்திரகை.

1. தேசத்தார் ஆஸ்தி	138
2. தச்சுலக் கொண்கைகள்	140
3. அனவிலா அன்பு,—வரகவி ரவீந்திரநாத் தாகோர் இயற்றியது	140
4. அரசர் பிரதிபதியை அன்பாம் குழந்தைகள் நல்வரவு கூறி யழைத்தல்	142
5. நாங்கள் புகைக்கப்பல் பார்த்தப்போனது	145
6. கிரீத்தனம்—வாழ்வின் நிலை	148
7. ஜகமோஹன தாஸர்கள்	149
8. ஊசிகள் செய்யும் வகை	152
9. சரித்திர விவாசம்	156
10. உபாத்தியாயர் பக்கம்	159
11. பாலபிருத்தாவனம்: ஒரு போதனாகதை	163
12. விமர்சனைக்குறிப்பு	166

NO. 6. For SEPTEMBER 1913.

1. The Viceroy's Visit	178
2. The Viceroy on Students and Social Service	180
3. The Problem of Evic—by Rabindranath Tagore	182
4. Modesty—A Kindergarten Song	184
5. A Man found in the Hollow of a Rock	188
6. Dayanandar—Chapter III	188
7. Monkeys—An illustrated study	198
8. The Mult byphen-Millionaire's Secret, or That Which Money Cannot Buy...A Dasara Story	198
9. Longfellow's Psalm of Life	198
10. Leela Sundari: Her Fortune—Chapter II	199
11. Children's Column	200
12. Historical Notes: Mahabalipuram	205
13. The Viceroy's Visit: An Appeal on behalf of Children	201

1913ஆண்டு செப்டம்பர்மீ 6-வது சந்திரகை.

1. வைவிராயின் விஜயம்	178
2. உண்மை மாணக்கர்களும் ஊர்ப்பாடு என்னும் சமஷ்டி சேவையும்	180
3. திமை யிருப்பதேன்?—வரகவி ரவீந்திரநாத் தாகோர் செய்த உபந்யாஸ ஸாரம்	182
4. அடக்கம் பாலபிருத்தாவனக் குயி	184
5. “கல்வினுட் தேரை” போல் காணப்பட்ட மனிதன்	185
6. தயாந்தர்—அத்தியாயம் 3	188
7. வானரங்கள்	191
8. கோமுகவரன் குறை	193
9. வாழ்வருட்பா	198
10. லீலாசுந்தரியின் பாக்கியம்: அத்தியாயம் 2.	199
11. வைவிராயின் விஜயம்: குழந்தைகளுக்கான வேண்டுகோள்	200

12.	சரித்திர சம்பந்தமான குறிப்புகள் — மஹாபலிபுரம் ...	201
13.	சிறுவர்க்கான பக்கம்—ஒணை கதை ...	206

No. 7. For OCTOBER-NOV 1913.

The Vivekachintamani Children's Record: Issued in honour of the Viceroy's Visit.

1.	The Viceroy's Visit: "I am your father, you are my children."—H. E.'s Address at Cawnpore	
2.	The Students' and Children's Address of Welcome to H. E. the Viceroy and Lady Hardinge, C. I. (Tamil)	
3.	The New Ideal of Citizenship: The Viceroy and Student Population: Circular dated 20th September 1913.	
4.	The "All-India Children's Memorial" Movement: Open Address by Parents of India, to the Vice-Chancellor of the University, urging a Plea for laying the foundation of true Education in the hearts of Children by the Viceroy.	
5.	Note from the Watch Tower, by 'Night-Vigil' at the Altar of Public Opinion, with Viceroy's Invocation for Blessings	
6.	The Students' and Children's Address to the Viceroy and Lady Hardinge C. I. (Approved English Version).	
7.	The Children's Song of Welcome to the Viceroy: English version with the original in Tamil.	of India.
8.	Three Words of Strength: "Hope, Faith and Love": Supreme message of the Sovereign, the Viceroy and	
9.	The "All India Children's Memorial: Sequel to the "Children's day" Movement with Letter to the Editor's Table.	
10.	The Children's Tribute of Love. Reproduced from the Children's Day Record of the Vivekachintamani.	
11.	The Children's Prayer (Tamil) from Rabindranath Tagore's <i>Gitanjali</i>	
12.	"Let the children come unto me," with Sri Vang Rishie's Song of the Child	
13.	"The Children's Anthem"—"Hridanjali":—The Hearts Tribute (Specially Composed for the Children's Day)	
14.	Burns' Gift to the Bairns: The "Honest Man."	
15.	The Multi-Millionaire's Secret or That which Money cannot buy.	
16.	The Viceroy's Visit and its significance to the Children's Movement.	
17.	Mr. Rabindranath Tagore awarded the world-renowned Nobel Prize of 8,000 for Literature (School children).	
18.	The Children's-Day Movement in India: Inaugurated by their Excellencies Lord and Lady Hardinge: Address to	
19.	The Viceroy's Acknowledgment of the Children's Address: Press comments on The Viceroy's Visit:	
20.	Acknowledgment-coupon with details to be filled and returned by school-authorities (Important).	

Nos. 8 & 9. For NOV-DECEMBER 1913.

The South African Question and the Children's Record.

1.	Character Study: M. K. Gandhi, Bar-at-law ...	250
2.	Biographical Sketch: M. K. Gandhi, Bar-at-law ...	259
3.	The Viceroy on the Principle of Passive Resistance or Soul-Force ...	265
4.	Leela Sundari—Her Fortune-III ...	266
5.	The All-India Children's Memorial Movement ...	267
6.	The Viceroy & the Cultivation of the Vernaculars ...	270
7.	The Multi-Millionaire's Secret, or That which Money cannot Buy ...	271
8.	Short Story: The Missing Man ...	274
9.	Scintillations from the Life of a Kindergarten Child: My School and School Experience ...	278
10.	The "Children's Day" Movement and Its Sequel: The All-India Children's Memorial ...	282
11.	The Children's Day Record: Opinions ...	281

1913 ஆவது பட்டிசம்பர் & 9-வது சந்திகை.

1.	மோஹனதாஸ் கரம்சந்த்ர காந்தி: குணவிசேஷம் ...	250
2.	மோஹனதாஸ் கரம்சந்த்ர காந்தியின் சரித்திரச் சுருக்கம் ...	259
3.	கர்மதர்ம சிவாயத்தையிற்றி அரசர் பிரதிநிதிகள் அபிப்பிராயம் ...	265
4.	லீலா சந்தரி—அவள் பாக்கியம், அத்தியாயம் 3 ...	266
5.	பாலபோத ஸமஷ்டி சேவை ஸாதனம் ...	267

6.	அரசர் பிரதீப்தியும் ஸ்வபாஷாபிரதீப்தியும்	270
7.	கோடசுவரன் குறை: பணத்துக்கெட்டாமணம்	271
8.	சிறு கதை: கானும்ற்போன மனிதன்	271
9.	பாலபோதமுறையும் பன்னிப்படிப்பும்	278
10.	குழந்தைநாட் கொண்டாட்ட ஸாதனம்.	284

No. 10. For JANUARY 1914.

The Education of Young India and the Children's Record.

1.	Education: The True Wealth of Nations (Lord Hardinge on the Education of Young India)	284
2.	The Literates and the Masses	286
3.	The Crown or Humiliation of Kabir and the Woman (After Rabindranath Tagore)	287
4.	Necessity Knows No Law	291
5.	Easy Talks on Health-Culture-I	292
6.	Sketches of Village Life	295
7.	East and West, Or, Spirit and Matter	309
8.	Debt Incurred Must Be Paid	300
9.	Teachers' Column: Old Methods and New: 'Child-study' and 'Nature-study,	303
10.	Children's Record of Social Service from Ancient Times	301
11.	Queries and Answers	309
12.	Transfusion Column: The Children's Delight: 'The Fairies'	307
13.	Short Story: Kamalakshi	310
14.	Press Notices	314

1914இல் ஜனவரி-10-வது சந்திகை.

1.	வியாதனமே தனம்	284
2.	படித்தவர்களும் படியாதவர்களும்	286
3.	காசிவாசியும் தாசிவேசியும்	287
4.	ஆபத்துக்கு தோஷமில்லை	291
5.	சுஷீல ஸாதனம் ஸம்பாஷணை-I	292
6.	சிராமவாச விசித்திர விலாஸம்	295
7.	இந்திரனும் விரோசனனும்: "அறிவு அறியாமை" ஒரு கதை	296
8.	கடன்பட்டார் உடன்பட்டார்	300
9.	உபாத்தியாயர் பக்கம்: பழையன, புதியன	301
10.	பாலபோத ஸமஸ்தி. சேவை ஸாதனம்	303
11.	பிரசுனோத்தரம்	307
12.	குழந்தை-மனக்களிப்பு: தைஜஸாணந்தம்	309
13.	கமலாக்ஷி-ஒரு சிறு கதை	310

No. 11. For FEBRUARY 1914.

The Inculcation of Ideals of Social Service.

The Problem of Child-Education or the True Making of Man.

1.	The Montessori System; A Woman's Work in Education	316
2.	The Economic Value of Education	317
3.	Easy Talks on Health-Culture II 'Health is Wealth'	319
4.	The First Need of the Village	323

Full term Copyright secured in every page, part and volume; and the right of reproduction, revision and republication strictly reserved by the Editor and Publisher. Due notice of subsisting Copyright in every issue and article was given and published in the Fort St. George Gazette in 1892. **பிழிர்ச்சி தடைசெய்து, தயவு செய்து கவனிக்க.**

"Give me not O God, that blind, fool faith in my friend, that sees no evil where evil is; but give me, O God, that sublime belief that seeing evil I yet have faith."

"Seek Truth wherever you can find it." But,

"Make your choice and stick to it till you reach the End."

ஸத்தியம் வத—SPEAK THE TRUTH.

"HITCH YOUR WAGON TO A STAR."

"TO THINE OWN SELF BE TRUE."

அன்புபவன்: அறிவேசத்தி: ஓம் தத்ஸத்

ஸத்தியமே ஜெயம்—SATYAMEVA JAYATE.

புக் கம். 21.] 1913 ஸ்ரீ எப்ரல். பிரமாத்ஸ்ரீ சித்திராய் [சஞ்சிகை, 1.

NOTICE.

The Editor of the *Viveka Chintamani* while thanking his contributors for their valuable contributions, would like to draw the attention of the public to the fact that in pursuance of the uniform policy of this journal, articles could be received only on the understanding that the entire copy right in the articles should be vested solely in the Editor. It would not have become necessary to mention this matter now but for the fact that literary pilfering is becoming more and more prevalent in the journalistic world; and the intentions of the contributors who have by their free gift of the manuscripts helped to further the objects of the Diffusion of Knowledge Agency which the Editor has been maintaining and working for the public good under great difficulties and trials for the past twenty-five years, are being sought to be frustrated by unscrupulous persons.

C. V. Swaminathalyar,

Editor, & Founder V. C.

Lalita Publishing Co.,

Sole Agents and Managers

S. Subrahmaniam,

19, Adam St, Mylapore, S.

Joint Hon. Secretary,

Viveka Chintamani Rev. Committee

[God is Love: Knowledge is Power: Aum

SATYAMEVA JAYATE.

"To sell the mind for money is a greater sin than to sell the body."

1. அறிவைப்பாவுச்செய்வதற்கான ம் விவேகசிந்தாமணிக்கு வியாச, விஷ்ணு தானம் செய்வோர் யாவரோ யாயினும் உண்மையான அந்தர்த்தியானத்தோடு புண்ணமதனம்மதமாய் விஷ்ணுபார்ப்பணஞ் செய்வல் வேண்டும். தானம் செய்தபின் தத்தாபநாராம் செய்வக்கூடாது. தத்தாபநாராசிதையினர்க்கு விவேகசிந்தாமணி சங்கப்பலகைபோலிடக்கொடாதுதொடங்கும்.

2. உழைக்கும்வழி யுணராது பழைக்கவழி தேறும் சில தப்பிலிகள் மமமை மோசஞ்செய்யாதபடி விவேகசிந்தாமணியிலுள்ள சுதந்திரமெல்லாமெமக்கே. மிமை யாமென்றே சட்டப்படி ஆதிமுதற்கொண்டே ஸர்க்கார் கெட்டிடல் தாக்கல் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

3. விவேகசிந்தாமணியிலுள்ள விஷ்ணுவையாவது அவைசம்பந்தமான ஸாதன ஸம்யமவிவேகவினக்கப்போக்கையாவது தர்மவிஜோதமாயுபயோகித்துக் கர்ம வின்கம் செய்வோர் பழைக்கவழிதெரியாப் புல்விவர் புகும் பாழ்காதிப்புக்கார் கதியாவர்: அடாதுத செய்வவர் பாடாதுத படுவர்: இசபா மிரண்டது மிதினெத் தியம் செய்தியம், பவித்திரமென்றேருதினன் பழனி யாண்டவன். வேலுமலிலுத்தினன். ஆண்டவனடிமையாய் உழைக்க உடன்பட்டான் கைச்சாற்றிது. ஓ.

Our Twenty-first Birthday Celebration.

விவேகசிந்தாமணி வாழ்த்து.

“வயது இருபத்தியொன்று.”

—:(*):—

“சித்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் காப்பழக்கம்

கற்றதோர் கல்வியும் மனப்பழக்கம்”—ஒளவையார்.

I

ஓம்என்ற சப்தத்துடன் பிறந்தேன்!

தத்தென்று சொல்லித் தளர்நடைகற்றேன்!

ஸலிதூஎன்றே சூரியனைக்காட்டி

வரேணயமென்றம்மை வாழ்த்தக்கேட்டேன்!

பார்க்கின்றமுகம் மலர்ந்தேனே

தேவஸ்யஎன்று தேர்மேலே வைத்தார்

தீமலிபென்று பின்னாக் கொடுத்த

தியேஎன்றுள்ள முவக்கவேனைத்து

யநீஎன்றசெம்பைப் பூண்டு

10. ப்ரசோதுபாத்ந பார்த்துன் போலானேன்!

II

தசவருஷ மிப்படியான் தேபாமல்வளர்ந்தேன்

ஏகாதசருத்திரமும் எனைத்தேடி வந்தார்கள்!

துவாதசமாம் விஷ்ணுபதம் விவேகமென்றறிவாய்!

தாயோதசமாம் பதின்மூன்றில் தானவனுய்ப்பூத்தேன்!

சதுர்த்தசமாம் பதினான்கில் புஷ்பணியானானேன்!

பூரணமாய்ப் பதினாற்றில் மதிமுகம்பால்வடிய

ஷோடசமாம் பதினாறில் பழனிவேலைத்தேடிப்

பதினேழில் தபசுருந்து பாலொல்லாய்வேன்றேன்!

பதினெட்டில் என்னுதர் பணிசெய்யலேற்றப்பிங்

20. பத்தொன்பதாமாண்டில் முத்தாரம்பூண்டேன்!

III

7. இருபஃத லெனையாண்ட சுந்தரரைக்கண்டு
செளந்தரிய லஹரியவர் மதமேறவுண்டு
இருபத்தி பொன்றிலெனையுலகானவிட்டு
என்றாதர் எனையறிந்து என்னுள்ளையொடுங்கப்
பொன்னை பூஷணங்கள் பூதலத்தார்மகிழப்
பவுன்மாற்றுப் பதினாறு மென்மேனியாகச்
சிந்தா மணியெனக்குச் சிறப்பாகவளிந்து
விவேகசிந்தா மணியெனவே வாயார்வாழ்த்தத்
தாழார் உலகெங்கான் தாழ்த்துமிரவாழ்த்தென் !
30. வாழ்வாவ வாழ்வெனக்குத் தலைத்தத்தடி யம்மா !

IV

- தாழாமல் தாழ்த்தேடான் தாதனைவந்தடைத்தேன் !
விழாமல் வீழ்த்தையவர் விசுவரூபானார்
விசுவரூபியானாரை விராட்டாக சினைப்பிர்
விசுவமொளம் புகழ்த்தெய்வம் என்காதர்நன்மர் !
விவேகசிந்தா மணியை அநுப்பமுடனேர்தி
விவேகத் தான்வரை விசுவாசத்திடவே
விவேகசிந்தா மணியை வாசிப்பாரெல்லோரும்
வாழ்மிக வாழிபென்று வானியறையறைத்தாள் !
வாழ்வான வாழ்வெனக்குத் தந்தவென்னாதர்
40. தாழாமல் தாழ்த்தின்னு முலகுக்குழைக்க !

V

பாழான சிந்தைவெந்து பரமேஷ்டி துணையென்று
தாழாமல் தாழ்த்துழைத்து தம்மேறபென்று
வாழ்வான வாழ்வுபெற்று வித்தோடுவானுமாபித்
தாழ்வான சிந்தைவிட்டுச் சித்தேஜீவனுமாகி
ஆழ்வார்களைப்போலத் தாழ்த்தாரைத் தூக்கிவிட்டு
வாழ்வார்கள் வாழ்வே வாழ்வென்றான்வாணி !
பாழ்த்தாமன்கெட்டதென் னாதுதசங்கே !
வாழ்ஜீவன் தப்பதமேயானதென் னாதுதசங்கே !
கோழைமனம்தானே குடிக்கெடச்செய்யுமென் னாதுதசங்கே !

ஓம் தத்ஸத்.

விவேகசிந்தாமணி

விவேக

சிந்தாமணி

Educational Policy of the Government of India.

ஸர்க்கார் வித்தியாபிவிருத்தி முறை.

—(1)—

“சிற்றயிர்க் குற்றதுயோ” கல்விதிலும் “மேலானகொன்றில்லை. உலகியேற்றில் என்ன? “சுற்றுகொர் கல்வியும் மனப்பயக்கம்” என்ற ஸௌவயாய் வாக்கால், கல்வி மேற்படிமனைப் பழக்கமே. மனதைப் பழக்கும் முறை யெதுவோ அதுதேவ கல்வியெனத் தக்கது. கல்வி மேன்றாலும் சித்ததை மேன்றாலர் ஒன்றே. மனம் சங்கல்பரிசெய் ஸுபாயுள்ளது. அதன் சிறுத்திக்கு சித்தயிருத்தியென்ற சொல்லுறுது. இந்த சித்தயிருத்தியினால் மனம் சிறிந்து குயிற்று அறிவறிந்து சுதந்தர்வனைய உறுபரிக்கிறது. அறிவை அறிவதுதான் கல்வியின்பயன். அறிவு என்னுல் என்ன?

“அகாமுதல வெழுந்தெல்லாம்
ஆதிபரவன் முற்றேறு யலகு.”

அகர முதலான எழுத்துக்களாக் கெல்லாம் முதலகாரணமாய் எல்லா எழுத்துக்களின் சப்தத்தினும் அத்தர்யாமியாய் விளங்குகிறது அ என்னும் சப்தகல்வாம். அதிபோல உலகுக்கெல்லாம் ஆதிபரியிருக்க எல்லாவற்றினும் அத்தர்யாமியாய் விளங்குகுவர் ஆதிபகவான்-ஆதி முதலாயுள்ள பரவான், அதாவது கடவுள். அறிவுக்கெல்லாம் அறிவாயிருப்பவர் இந்த ஆதிபகவான் தானே. ஆகையால் கல்வியின்றோர்க்கெல்லாம் அறிவுக்கறிவா யிருக்கும் ஆதிபகவனை பதிவுதாயிருக்க வேண்டும்.

இதைமே திருவள்ளுவர் நாமுர்,--
“சுற்றதாலாபமென்க்கெல்லாவறிவன்
தற்றுச்சொழாஅறேனின்”

என்றதும் பொய்யசொழியைப் புரிகைநீக்கப் போதித்தார்.

இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் இப்பொழுது அலர்ச்சுருடைய வித்தியாபிவிருத்தி முறையைப் பற்றி ஒரு சில நாட்களாகச் செய்த பிரசுரித்திருக்கிறார்கள். அது கல்வியினைப்பற்றி 1913ம் ஆகஸ்டுமாதா 21-ம் திகதிப் பிரசுரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் அவர்கள் செய்யத் தருதியிருக்கும் வித்தியாபிவிருத்தி சம்பந்தமான ஏற்பாட்டைப்பற்றி விஷயமாய் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதன் சுருத்தைக் குறிப்பிடுமுன் வித்தியாபிவிருத்தி இங்கிலா கவர்ன்மெண்டார் செய்கின்ற பல ஏற்பாடுகளையும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவது ஓர்மும்.

1854-ம் வருஷத்தின் ஈழாந்தியா கப்பெரிடைபெட்டதன் வித்தியாபிவிருத்தி விஷயமாய் பிரசுரித்த கடிதம் முக்கியமானது. அதில் தான் வித்தியாபிவிருத்தி விஷயமாய் கவர்ன்மெண்டாரின் பொறுப்பு இன்னதென்று அவர்கள் உணர்த்தார்க்கென்பது வெளியாகிறது. அப்படும் லார்ட் மாலேயினைப்போலப் பதனைத்தினும் இந்தியாவில் ஆங்கிலேயரானது முலமாய் வித்தியாபிவிருத்தி செய்யப் தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆனாலும் ஸம்ஸ்கிருதம், அரபிக், பெர்ஸியன் முதலான ஆதிபாஷைகளும், அவற்றிலிருந்துண்டான லிபித்தி, முதலான பிரசுரித்த பாதைகளும் கட்டவே போதிக்கப்பட்டு வந்தன. ஸ்லாபாஷையைப் பாசுமரிக்காது விடுவது தப்பென்றே மேண்ணிலுர்கள்.

தூரிலே சித்தையோடு புதிதான இங்கிலிஷ் ஸ்கூல்களும் காலேஜ்களும் யூனிவர்ஸிடிக்களும் தலைமேலிக்கையின.

லார்ட் கர்ஸன் கவர்னரஜெனரலாயிருக்கையில் 1904-ஆம் மார்ச்சுமீ 11-இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் ஒரு ரீண்ட் தீர்மானம் செய்து பிரசுரித்தார்கள். அதில் இந்தியாவில் வித்யாபிரிவுத்தி விஷயமாய் ஸர்க்கார் செய்த முயற்சியையும் அதன் பயனையும் காரிய காரண தோரணையோடு விசாரணைசெய்து பயன் விளங்கத் தக்கதாய் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

1882-83-ம் வருஷத்தில் வித்யாபிரிவுத்தி விஷயமாய் நியமிக்கப்பட்ட 'எட்யுகேஷன் கமிஷன்' சபையார் செய்த சிபார்சுகளையும் ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்கள் சிபார்சு செய்த சீர்திருத்தங்களை அனுஷ்டானத்துக்குக் கொண்டுவர வேண்டியபிரயத்தனங்கள் செய்ய வேண்டியதைப்பற்றி எழுபுறத்திக் கூறினார்கள்.

பிறகு 1904-வது வருஷத்தில் ஏற்படுத்திய 'யூனிவர்ஸிடி கமிஷன்' சபையார் செய்த ரிபோர்ட்டை யனுசரித்து இது வரையில் பரீட்சைகள் நடத்துவதே தொழிலாயிருந்த யூனிவர்ஸிடி களின் தொழிலைமற்றி, அவை மாணாக்கரின் மனப்பழக்கத்துக்கு அனுகூலமான ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று திட்டம் செய்தார்கள். அதை யனுசரித்தே புதிய யூனிவர்ஸிடி ஆர்ட் சட்டமாகச் செய்யப்பட்டது. இந்த ஒன்பது வருஷகாலமாக வித்யாபிரிவுத்தி சம்பந்தமாக அனேக மர்துதங்கள் செய்யப்பட்டு வந்தது. யூனிவர்ஸிடி மெட்ரிகுலேஷன் பரீட்சை பொழிந்தது. ஹைஸ்கூல்கள் மாணாக்கர்களின் ஈட்பழக்கம் மனப்பழக்கம், கைப்பழக்கம் முதலான இந்திய விருத்திக் கருணாமான ஏற்பாடுகளை யனுசரித்து இந்த விருத்தியை யுண்டுபண்ணி நடனடைக்கைக் குதரியான சிலைக்களை யனுசரிக்க வேண்டுமென்று திட்டம் செய்தார்கள். யூனிவர்ஸிடி களும் காலேஜ்களும் பரீட்சைக்குப் பிள்ளைகளைத் தயார் செய்வதே பெரிய வேலையென்று நினைவாய்

மாணாக்கர்களுடைய மனப்பழக்கம் சிறுத்ததாகவும் கடைப்பழக்கம் மிகுத்ததாகவுமிருக்க உழைக்க வேண்டுமென்று திட்டம் செய்தார்கள்.

யூனிவர்ஸிடி களின் தொழில் உயர் கல்வி போதித்தல் என்று வற்புறுத்தினார்கள். அதற்கேற்ற ஏற்பாடும் செய்யலானார்கள். பரீட்சைக்குப் படித்தலும் பரீட்சைகள் செய்தலுமே பிரதானமாக விருந்த பழைய நியமத்தை மாற்றினார்கள். போதனாசத்திவாய்த்த போதகர்களைக் கொண்டு காலேஜ்களின் போதனாசத்தியை விருத்திசெய்ய யூனிவர்ஸிடியார் பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டுமென்று விதித்தார்கள். இதை யனுசரித்து காலேஜ்களின் ஏற்பாடு முழுவதும் மாறலாயிற்று. இப்பொழுது இந்தியா கவர்ன்மெண்டார் பிறப்பித்திருக்கும் தீர்மானத்தில் இந்த 8-வருஷகாலமாகச் செய்த முயற்சிகளின் பயனையும் இனி ஸர்க்கார் செய்யக் கருதிருக்கும் முயற்சியையும் சாங்கோபாங்கமாய்க் குறிப்பிட்டிடு வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

முதலாவது இந்திய சர்க்காரந்தியவர்கள் கல்வித் தா யூனிவர்ஸிடி க்குத்தா நுக்கு பதினாறு த்தபொது "கல்விநிலைக்கலை சிறுபிக்குப் பதினாறு" பென்ற முன்னாயின்கருத்திப்பெரிதும் புகழ்ந்து கொண்டாடி அவர் முன்னிலை வந்த சர்க்காரந்தியாக முடிசூட்டப் பெற்ற தற்கு அடையாளமாக இனி ஸர்க்கார் கித்தியாபிரிவுத்தி விஷயத்தில் அதிக ஈகாய் கொண்டிருப்பதன்வி கற்பித்தார் கல்விபின் பயன் அவரது பிரஜைகளின் மனப்பழக்கம், கைப்பழக்கம், கடைப்பழக்கம் இவற்றில் விளங்கும்படி செய்யப் பிரயத்தனம் செய்வார்கள் என்றபதையே கவர்ன்மெண்டார் தம்மளுக்கு வேக லாக்காகக்கொண்டு (அறிவு நிலைக்க உபதேசமாகக் கொண்டு) ஸர்க்கார்தா ஸகலிடா மறுபழக்கம் கருதிருப்பவரை வெளியிடுகிறார்கள்.

இரண்டாவது—“Formation of character”-குணம்சிறையக் குற்றம் நீங்கும் மனப்பழக்கம் எதுவோ அதுவே ஸர்க்கார் ஆதரவுக்கேற்ற விரியாபிரகிருத்தி முறையும் அவர்களுடைய விரியாமுறையின் பிரதம நோக்கமுமாயிருக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள், இதற்கு “Moral and religious education”-சன்மார்க்கம் சிறுமார்க்கம் என்று சொல்லக் கூடிய இருவகை மனப்பழக்கம் இன்றியமையாதனவென்றும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சன்மார்க்கமாவது:—கூசடற்கு கற்றலும், கற்புபடி கற்றலுமாம்.

“சற்கக்கூசடற்கு, கற்பவைகற்றபின்
நினைவதற்குஞ்சக.”

என்றார் திருவள்ளுவரும்.

கற்பனவற்றை மனதின் சுசுதி (அழுக்கு) அறி (நீங்க)க் கற்கவேண்டும் (மனப்பழக்கம் நால் ஆய்ந்ததோன்று உள்ளறிவுரை உரைநல் வேண்டும். அப்படி மனதின் அழுக்காவ நீங்கக் கற்றபின் அந்நிற்குந் தக்கவாறு நடத்தை யில் நின்று தான் கற்புநடைச்சாதிக்க வேண்டும். இது தான் Moral Education.—சன்மார்க்க சிந்தை.

வறுமார்க்கமாவது: (Religious Education):

“கடவுளும் நானு மொன்றானேன்” என்று திருமந்திர உபதேசம் பரிசு, மனம் சித்த சிருத்தி சிரோதனந்திற் பழகிய பழக்கத்தினால், “அவியற்ற நீப்போல்” சங்கல்ப சிங்கல்ப சேஷபாடணத்தாகி இன்று நிலையில் சாக்ஷி மாத்திரமாய் விளங்கும் லைபவத்தைக் கண்டறியிற்று அந்த ஸ்வானுபவத்தால் ஸர்வ சாக்ஷியாய்வின கடவுளை யுணர்ந்து அவரும் நானும் ஒன்றான அபேதநிசனங்கால் ஸத்திய ஞானம் பெற்று சிந்தியத் திருத்தி படைநலாம். இந்த இரண்டும் கல்வியின் உண்மை நோக்கங்களாம். திருவள்ளுவரும் இதையே

வற்புறுத்தி “அறிவுடையாரெல்லா முடையார்; அறிவிலாரென்னுடைய ரேனுமில்” என்று முன்னவாது மனத் திருப்தியையும் பின்னவாது அதிருப்தியையும் வற்புறுத்திக் கூறலானார்.

ஸநாதனமான இவ்விரண்டு மூலக் கொள்கைகளையும் ஸர்க்கார் வகைப்பற்றினதற்காக எல்லாம்வல்ல சசன் திருவருளைச் சிந்தித்துத் துதிக்கின்றோம். இந்த நோக்கத்தை மறக்காமலும், கைவிடாமலும், மலையிலக்காக மனத்திற் கொண்டுவழப்பதுதான் கஷ்டம். இந்தக் கஷ்டமான வேலையைச்செய்ய சர்க்கார் கடமைப் பட்டவர்களை. ஏனெனில் “மன்பதை செப்பஞ்செயல்” அரசனுடைய முக்கியக் கடமையாம்.

இதை யனுசரித்து பிரதம சிந்தையையும், அதற்குமேற்பட்ட துவிதாந்தமகமான (secondary) சிந்தையையும் சீர்பெறச் செய்ப செய் முனைத்திருக்கிறார்கள். சுவரில்லாமல் சித்திரம் எழுத முடியாதென்கிற வசனத்தை யனுசரித்து, நல்ல கட்டடமும், மற்ற தளவாடங்களும் பூரணமாயிருக்க வேண்டி அதற்காக தனமுதலி (grants) செய்திருக்கிறார்கள். பிரதம பாடசாலைகள் அதிகமாகவேண்டும். பிரதமபாடசாலைப் போதார்கள் அறிவு விரிவாப்பட வேண்டும். போதகாசிரியரின் அறிவு விரிவாப்படா கிட்டாஸ்விரிசாலமான கட்டடங்களால் மட்டும் பிரயோசனமில்லை. மனப்பழக்கத்தோடு வகைப்பழக்கமும் சேர நோட்டங்கள் முதலான உபகரணங்களும் சித்தாசாலைக் கழித்ததாகவே யிருக்கவேண்டும். பணத்தால்வாது மனத்தாலாகுமென்று நினைக்கிறார்கள். பணமும் மணமும் ஒன்று சேர்ந்தாலன்றி அறிவு பிரகாசிக்கும்மணம் அதை மறியாது. பணமும் மணமும் ஒன்று பட்டால் குணமும் உண்டாகும்.

இந்த இரண்டு நோக்கத்தையும் முதன்மை யாகக்கொண்டு இதற்கு அனுகூலமாக நோ ஸ்டல்கள், ஸ்கூல் கட்டடங்கள், சத் ஸம்சிர நாயங்கள், இவைகளை ஆதரித்தவரத் தீர்மா னித்திருக்கிறார்கள்.

சுகாதார விஷயமாய் இதுவரையில் போதி த்து வந்தது போதாதென்றுணர்ந்து அக் குறைவை திவிர்த்திக்க பிரதம சித்யாசாலை முதற்கொண்டு ஸர்வகலாசாலை பரியந்தம் சுகா தார சம்பந்தமான விஷயங்களை நன்றாய் கவ னித்துப் போதிக்க வேண்டுமென்றும் தீர்மா னித்திருக்கிறார்கள். சுகாதார விஷயமாய் உ ள்ளமுன்னுழைக்க முனைந்தே நாம் சித்திய சக்திக்கு ஆதாரமான ஆத்மநூனம் பெறு வதற்கான சாதக சாதனங்களைப் பெற்றுச் சாதித்தோம். ஹிருதய சக்தியே பிரதமமான லும் ஆபுராரோக்கியமின்றி ஹிருதயசக்தி வாய்ப்பதற்கான முயற்சிகளை ஊக்கமது வகவி டாது தொழிபடியாய்த் தொட்டி தின்றழைத் தல்கஷ்ட சாத்தியமாம். ஆகையால் சுகாதாரத் தை முக்கியமாய் கவனித்து முற்றும் சரியே. அஹத்துப்பமை புறத்துப்பமைவீழ்சிச் சித்தி யாகும். இதற்காக ஸர்க்கார் செய்யத் தீர்மா னித்திருக்கும் ஏற்பாடுகள்:—

1. பள்ளிக்கூடக் கட்டடங்கள், நோஸ்டல் கட்டடங்கள், மானாவர் வசிக்கும் இட இடங் கள் இவற்றின் சுகாதார நிலைமையைப்பற்றி, விசாரித்து ஏற்பாடு செய்யல்.

2. கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கான ப்ளான் களை சுகாதார சாஸ்திரத்தில் தேர்ந்தவர்களைக் கொண்டு பரிசீலனை செய்யல்.

3. ஸ்கூல் லிவிங் ஸ்டூடியோட் பெறுவதற் கான ஆவசிய பாடங்களில் சுகாதார மொன்று கச் செய்தல்.

4. ஆண் பிள்ளைகளைப் பரிசீலிக்கையில் ஒட்டு வாரொட்டி சியாடுகள், விஷகரம், உண்டோய்

இவைகளிருக்கின்றனவா வென்று பார்த்துப் பரிசாரம் தேடல்.

5. பள்ளியில் படிக்கும் காலத்தையும் அத னால் வரும் பயனையும் விசாரித்து சரியான கால அளவு திட்டம் செய்யல்.

6. கிரியாட்டுக்காகவும் விநோத காலவேடி யத்துக்காகவும் கரடிச் கூடங்கள், நோட்டங்கள், கிரியாடுமிடங்கள், வாசிக் குமிடங் கள், பொதுகூடுமிடங்கள் முதலான அனுகூ லங்கள் ஏற்படுத்தவேண்டித் திட்டம் செய்யல்.

7. இந்த ஏற்பாடுகளை யெல்லாம் சரிவர நடத்துவதற்கான இன்ஸ்பெக்டர் உத்யோ கஸ்தர்கள், விசாரணைகர்த்தர்கள் இவர்களைத் திட்டம் செய்யல்.

இன்னும் ஸர்க்கார் செய்ய உத்தேசித்திருக் கும் முக்கிய சீர்திருத்த முறைகள் என்ன வெனில்:—

1. இப் பொழுதுள்ள சித்பாஸ்காபனங் கலின் தரத்தை சிருத்தி செய்யல்.

2. பிரதமசித்தையும் அதற்கு மேற்படியுந் துள்ள பள்ளிப்பாடக்கமும் பரிப்பாடித்தரமா யிருக்கும்படி ஏற்பாடு செய்யல்.

3. உயர்ந்த சித்ததைகள் பரிலவும், நான்கு மேல்சீசாரம் செய்யவும் அதுகலமான சாத னங்களை யேற்படுத்தவேண்டி அதற்கு அது கலமான திட்டம் செய்யல்.

Patience and Envy—A contrast.

பொறுமையும் பொருமையும்.

—(8)—

(213-வது பக்கத் தொடர்ச்சி)

ரூபசுவகக்கும் சிறுங்க புதுனுக்கும் மனராகி யேற்பட்டு ஒருகலையா யொருவர் தேசத்து சிவாகம் செய்துகொள்ளத் தீர்மானிக்கும் ரூப

சிலையின் தகப்பனான அக்கிரைசிகள் அதற்கு இடையூறு செய்வதிலே கண்ணுயிருந்தான் என்று காட்டினோம். அவனிட்ட கட்டளைகளை யெல்லாம் ரூபசிவையின் மாலையினால் சிறுங்கபுஜன் செய்து முடிந்தானாயினும் அக்கிரைசிகள் அவளை மேன்மேலும் பரிசோதிக்க வானான். இரண்டு யோஜனையூர்த்தங்கப்பாறான பௌருங்காட்டிலிருக்கும் சிவாலயத்திலுள்ள அவன் தம்பி தாமசிகனிடம் சென்று காளைக்கு விவாகமென்று தெரிவித்து ஒரு மணி நேரத்தில் திரும்பி வருகவென்று கட்டளை விட்டான். அக்காரியம் தன்னால் முடியாதென்று கிளைக்கவானான். அப்படியிருந்தும் சிறுங்கபுஜன் அவதாரம் கொண்டாமல் அவை ரூபசிவையுடன் தெரிவித்தான்.

மதியுகமந்திரி.

அச்சிரையி பவனாகை மாலையாளும் கண்ணுய்க் கற்றறிந்தவாலாகையால். இதைக்கேட்ட வுடனே அவன் மனோவைகமாய்ச் செல்லத்தக்க ஒரு குதிரையையும், மண், கீர், கெருப்பு, முள் இவைகளையும் மக்திரித்துக் கொடுத்தான். கொடுத்த, தாம் இத்தக்குதிரை மேலேறி அவ்விடம் சென்று அங்குள்ள சிவாலயத்தில் நேவதரிசனம் பண்ணிப் பிறகு தாமசிகனுடன் செப்தி சொல்லிவிட்டு, சிமிகுமும் தாமதியாமல் உடனே இக்குதிரைமேலேறிச் சாட்டையால் இறையொரு அடி அடித்து மிடுங்கள். இது வாய் வேகமாய் பிமிஷ நேரத்தில் உங்களை இங்கே கொண்டுவந்து சேர்ந்துகிளம். ஆயின் வரும்பொழுது தங்கள் அடிக்கடி திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டே வாவேண்டும்; ஏனெனில் தாமசிகள் ஒருவேளை துரத்திக்கொண்டு வருவான். அப்படி அவன் வாக்கண்டால் முதலில் இம்மண்டை யெறியவேண்டும்; அவதையும் வறியம் செய்யாமல் ஒடிவந்தால் ஐங்குவதையும்,

அதன் பின்னும் தொடர்ந்து வந்தால் முன்னை யும், அதற்குப் பின்னும் வாக்கண்டால் நெடிய பையும் வழியே போடவேண்டும். அப்போதும் இடையில் ஒரு ஆணைகூட சிந்தாமல் ஒடிவா வேண்டும். தாமசிகந்தால் தாமசிகள் தம்மைப் பிடித்துக்கொண்டு விரிவான் என்று அவனுக்கு எச்சரிக்கைசொல்லி அறுப்பினான்.

சிறுங்கபுஜன் ரூபசிவையின் மொழியே தனக்கு குருவாக்கிய மென்றொண்ணி அவன் சொன்னபடியே அன்வாலயத்திற் சென்று நேவதரிசனம் செய்து தாமசிகனுக்குச் செப்தி தெரிவித்துக் குதிரைமேலேறி வொது வொடாய்த் திரும்பி விட்டான். திரும்பிச் சிறிய தாய் வந்து பின்னோபார்த்தபொழுது தாமசிகள் அகிவேகமாய் நெருங்கி வாக்கண்டான். கண்டவுடனே ரூபசிவை கொடுத்த மண்டை யெறிந்தான்; அது வழியிலே ஒரு பெரிய மலையாகி விட்டது. தாமசிகள் அவதையும் ஒரு சிறிய கல்லப்போல் அலகலியமாய்த் தானடி விட்டான். அது கணிசி இவன் ஐங்குவதத் தெளிந்தான்; அது ஒரு பெரிய ஆறுத வெண்மைப் பெருகிற; அவதையும் தாமசிகள் ஒரு சிறிய வாய்க்கால் போல தாவிக்கொண்டு வாவே, ஒகோ, இவன் அசாத்தியமானிருக்கிறேன் யென்று அஞ்சி, சிறுங்கபுஜன் ரூபசிவை சொல்லியபடி முன்னை யெறிந்தான். அந்தச் சேறமுன் பன்னாயிரம் முட்கண்டந்த பெருங்காடாய் விட்டது. அங்கன் அவதையும் ஒரு சிறுமுன் போலவே இமைப்பொழுதில் தாவி வாக்கண்டு மிகவும் அச்சங்கொண்டு அக்கின் வய யெறிந்தான். அது ஒரு பெரிய காட்டித் தியாய் வளர்த்து எங்கும் குழங்குகொண்டது. தாமசிகள் அவ்வளவு தாய் வழி நடந்து வந்து வருத்த முற்றிருப்பதுடன் அந்தத் தியும் அவனான அளவிடக் கூடாததாயிருக்கவே அவன் உடல்சேர்ந்த உற்சாரமும் அடங்கித் திரும்பித் தன்னிடத்திற்குப்போய்விட்டான்.

“குழவினை தாழ்மை பயக்கும்”

இப்படி ரூபசிகையின் மாயா பலத்தால் நிக் கு ஒன்றும் நேராமல் சுசுமாய்த் திருப்பிவந்து சிருங்கபுஜன் அக்ஷிபிகையிடம் சென்று, நான் துமசிகையிடம் போய்வந்த செய்தியைத் தெரிவித்தான். இவன் அங்கே போன வுடனே துமசிகள் இவனைப் பிடித்துத்தின்று விடுவாளென்கிற எண்ணங்கொண்டு அவன் இவளை அங்கே அனுப்பினான். அப்படியிருக்க, இவன் சிறிதும் அரபரின்றிக் திருப்பிவந்து விட்டால் ஒருக்கால் இவன் அங்கே போகவே யில்லையோ என்னவோ வென்று அக்ஷிபிசின் யியமுற்ற, சி அஷ்விடம்போய் வந்ததற்கு அறிகுறி யாதென்று கேட்டான். சிருங்கபுஜன் தான் போய்வந்ததற்கு அறிகுறியாக அங்கே தேவாலயம் இருக்கும் விதந்தையும் அதற்குள் ஒவ்வொரு சிற்றவையும் அவைத்திருக்கும் வினோதந்தையும் விவரமாய் எடுத்துக்கூறி னான். அவைகளை பெல்லாம் கேட்ட பிறகு அக்ஷிபிகள், இச்செய்திகள் இவனுக்குத் தெரிய வேறு வழியில்லையாவையால் அங்கே போய்த் தான்வந்திருக்க வேண்டுமென்று தெரி ந்து தனக்குள் இருந்த சந்தேகம் தீர்ந்து, பிறகு வேறுகதி யில்லாமல் பெண்ணை அவனுக்கே விவாகம் செய்துகொடுக்க உடன்பட்டு, மறு நான் வெகு வைபவமாக அவர்களிருவருக்கும் விவாகம் நடப்பித்தான். அதன் பிறகு அவ் களிருவரும் வெகுநாள் மனமகிழ்ச்சியோடு வினோதமாக அங்கேயே வசித்தன்கொண்டிருந்தார்கள்.

கற்புகிலை.

இவ்வாறிருக்கையில் ஒருநாள் சிருங்கபுஜனுக்கு தன் கூருக்குச்செல்ல வேண்டுமென்று கிருப்பமுண்டாயிற்று. அக்கருத் தைத் தன் அருமை மனைமாட்டியான ரூப சிகைக்குத் தெரிவித்தான். அவள் “கூல மகட் குத் தெய்வம் கொழுநெ” என்று எண்ணி

நடக்கும் கற்புகிலை யுடையவளாகையால் கண வன் கருத்தும் சிசைந்து, தம்மிஷ்டப்படியே ஆகட்டும், நானும் தம்முடன் கூடவே வருவேன், ஸ்திரீகளுக்கும் கணவனை விடத்தெய்வம் வேறில்லையே! ஆனால் இதை என் தகப்பனார் கேட்டால் உடன்பட மாட்டார்; ஆகையால் அவருக்குத் தெரியாமலே போய்க்விடுவோமென்று சொல்லி, மனோஜனம் என்னும் ஒரு குநிலாவைப் பிரபாணத்தற்கு ஆபத்தம் செய்து நானும் ஆண் உடையுதித்து, சிருங்கபுஜன் தான் என்னம்மைபயெடுத்து வந்து அவனிடம் கொடுத்தவிட்டு, இருவரும் அக்குநிலா யின் மெலேறிக் கொண்டு புறப்பட்டு வெகு நேரமாய்ப் போய்க்விட்டார்கள்.

மதியூக மந்திரி.

அவர்கள் புறப்பட்டுப் போன சிறிதகொத் திற் கெல்லாம் அக்ஷிபிகள் தன் விட்டில் மக னையும் மருமகனையும் காணாமல் சுற்றிப் பொழுது தேடிப் பார்த்தான்; அவர்கள் எங்கும் அகப்படவில்லை. அதனால் அவன் கோபங் கொண்டு, அவர்கள் எங்கேபோயிருக்காலும் தேடி அவசியம் திரும்பிக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று, வெகு வேகமாய் இவர்கள் சென்ற சிசையை தொக்கியே ஓடிவந்தான். இப்படி தன் தகப்பன் ஓடிவருவதை ரூபசிகை வெகு தூரத்திலிருந்தே பார்த்து அறிந்தகொண்டு குநிலாவையும் தன் கணவனையும் ஒளித்தில் மறைவாய் ஒளிந்து நிறுத்திவிட்டு, தன் மாத்திரம் அங்கே கிறகு வெட்டிக் கொண்டிருந்த ஒருவனை நோக்கி, அதோ ராஜ லன் வருகிறுவென்று சொல்லிப் பயங்காட்டி ஓடிப்போகச் செய்து அவன் கையிலிருந்த கொடாரியை வாங்கி கிறகு வெட்டுகிறவன் போல் சின்றுகொண்டிருந்தான்.

“சந்தேக விபரீதம்.”

அக்ஷிபிகள் அஷ்விடம்போய் அங்கே ஆண் சேஷம் தரித்திருக்கும் மகனப்பார்த்து, இவ்

வழியாய் வரையிலும் அனும் பென்னுமாய் இருவர் போகத்தண்டாபோ என்று கேட்டான். அதுக்கு நபசுவை நான் காணவில்லை; ராசுவாஜனுடைய அக்னிசிகன் இறந்துபோய் விட்டான்; அவர்கள் தனம் செய்ய நான்விரகு வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறேன்; மற்றொன்றும் எனக்குத் தெரியாது என்று. அதுகங்கேட்ட அக்னிசிகன் முழுமுடலையாவே துரிக்கெட்டு பெண் பொனும் போகட்டிம்; காமே இறந்து போனதாக இவன் சொல்லுகிறேன்; இறமெய்யோ பொய்யோ விட்டிருப்பாய் கிராபிய்யமென்று திரும்பி விட்டிருக்குச் சொன்னான். அங்கே நன் வெல்க்காரர்கள் அவைத்து, நான் செத்துப்போனதாக ஜனங்கள் சொல்லுகிறார்களே, அது மெய்யோ பொய்யோ என்று கேட்க, அவர்கள் இவன் முடந்தனத் தைப்பற்றித் தங்களுக்குள் கதைத்துக்கொண்டு அது பொய், நங்கள் சேமமாய் திரிந்திருக்கிறீர்கள் என்று சொன்னார்கள். அது கேட்டு அக்னிசிகன் வதப்பங்கொண்டி மறுபடியும் பெண்ணைத் தேடிக்கொண்டி விடினான். அப்பொழுது அவன் வறுமையே நபசுவை கண்டு முன் போனவோ குதிரையையும் கணவனையும் மறைத்து வைத்து நன் கையில் ஒரு சாத்திரம் வைத்தே தின்றகொண்டிருந்தான்.

“முடனுக்குப் புத்தி பிடரியிலே.”

அக்னிசிகன் அவன் அருகே சென்று இறந்த கட்டுவழியாய் மராவது இவ்விடம் போனார்களோ வென்று முன்போனவோ கேட்க நபசுவை, இருவரும் போகவில்லை; ராசுவாஜனாவிய அக்னிசிகன் போய்க் களத்தில் பதைவத்தால் அடிபட்டான்; பிரானன் போகிற நகுமாய் விருக்கிறா? நன் ராஜ்யத்தைப் பார்க்கக்கொள்ளுப்படி. அவன் தயங்கிக்குத் தடிதம் எழுதி இதோ என்னைமீன் கொரிந்து அடியுப்பினான். நான் அவைத் தொண்டி போகிறேன் என்று பதில் சொன்னான். அவைத் கேட்கவே

அக்னிசிகனுக்கு முன்போனவோ சந்தேகம் உண்டாகிவிட்டது. திரும்பி விட்டிருப்பாய் வெல்க்காரர்களைக் கேட்க, அவர்கள் அவைது முடந்தனத்துக்கு முன்னிலும் அநியமாய் கதைத்து, அத்தப் பெச்சு பொய், சிங்கம் அவைதப்ப வேண்டாமென்று வதப்பம் சொன்னார்கள். அவன் மெல் எப்படியோனாவும் போகட்டிமென்று இவன் விட்டிருவையே தின்றவிட்டான்.

“அவசரக்காரனுக்கு புத்திமட்டு.”

இப்படி நபசுவையின் புத்திபுத்திகளால் தனக்கு மனப்போல்வந்த விபத்துக்கொல்லாம் பணிபொல் விளகிப் போக சாமாந் சிறுங்கபுஜன் உள் போய்ச் செந்தான். சிறுங்கபுஜன் காட்டிற்குப் போனபிறகு, கடத்த சாரியமெல்லாம் தன் மனைவிகள் குணவதியின்மேல் பொழுதுமையினால் செய்தவையென்று அரசனுக்கு காவரத்தியில் கன்றாய்த் தெரியவந்தது. அவன் தான் போகக்கொண்டி அநியமாய்ப் குணவதியைச் சிறைவைத்ததற்காக மிகவும் பச்சாதாப மடைத்தான். ஆயினும் குணவதியைச் சிறை மீட்டால் சிறுங்கபுஜன் வில்லாமையைக் கேட்டு அவன் மிகவும் கிசனப்பரிவாகவென்று தினைத்துச் சிறை மீட்டாமலே சிறுங்கபுஜனது வாலையெடுத்திப்பாத்திருந்தான்.

“தானே தனக்குப் பகையும் ஈட்டானும்.”

அக்காட்டுக்கு நான் சிறுங்கபுஜன் பண்பாக் கொய்க்கையும் தற்செய்கைகளையும் கன்றாய் அறிந்தவர்களுடைய அவன் காட்டிற்குப் போனதன் முதல் உற்சாகமற்றிருந்த துக்கக் கடலில் ஆழ்த்து விட்டதாக்கன். இப்பொழுது அவன் மனதுக்கிலைகந்த மனையாளுடன் வரக்கானவோ யவளும் ஆவந்த வெள்ளத்தில் முழுகினார்கள். அரசனுக்கும் அவ்விடக் கடத்த ஆவந்த முண்டாயிற்று. நங்கள் செய்த சாரியமெல்லாம் பூணமாய்ப் பவியாமல், தன் வினை தன்னைச் சமீமென்றபடி கடைசியில் தன

க்கே வினைபாகவந்து முடிபுறம்படி தெரிட்டதே! உண்மை தெரிந்தால் ராஜா என்னசெய்வாரோ வென்ற ஆச்சிர்யமானது மாத்ஹந்தாய்மாரும் தமபனும் பாய்ந்து கவிழ்ந்தகொண்டிருந்தார்கள்.

“பிரிந்தவர் கூடல்.”

புத்திரன் வந்து செருக்கழிபுரு அரசன் தன் மந்திரியை அழைத்து, நான் குணவதிவை எந்தக் காரியத்திற்காகச் சிறைசெய்தேனோ அந்தக் காரியம் முடிந்தபொழுது விட்டது; உடனே பொய் அவலைச் சிறைகளிலிந்து மஞ்சள மாட்டி இங்கேயாவதற்கு வாரமென்று கட்டளை விட்டான். “அப்படியே!” என்று அவ் வலமைச்சன் உடனே சென்று குணவதிவைச் சிறைமீட்டி ஸ்தானம் செய்கித்து அரசன் சமுதாயத்துக்கு அழைத்து வந்தான். குணவதியும் நர்மாங்கதனும் சிங்காசனத்தில் வீழ்ந்திருந்து சிறுங்குழலையும் துபசிகையையும் வரவழைத்தார்கள். அப்படியே வந்து அவர்கள் இவர்களைக் கண்டு அடிபணிந்து நின்று, அரசன் சிறுங்குழலையும் குணவதி துபசிகையையும் எறிந்து ஆவிங்கனம் செய்ற்கொண்டு ஆனந்தக் கண்காப் பெருக்கினார்கள். பிறகு சிறுங்குழலன் அரசனது அனுமதியின்மேல் தான் பொன்னம் வயத் தேடிக்கொண்டு வருமாடி, காட்டிற்குப் போனது முதல் அன்றாவரை கடந்தவையையும் விவரமாய்த் தெரிவித்தான். அங்கேறி அரசனும் அரசியும் துபசிகையின் கற்புநிலைமக்கும் வல்லமைக்கும் சடாகத் சொல்லுத்தக்கது இவ்வளவில் வேறொரு பிள்ளையொரு மிகவும் மெச்சி மனமறிந்தார்கள். அன்று முதல் பல நாள் வனையில் அப்பட்டணத்தில் ஒரு மீனோற்சவமா யிருந்தது.

“தன்வினை தன்னைச் சுடும்.”

பிறகு தர்மாங்கதன் தன் பத்தரிமாரை பெல்லம் வருகித்து உண்மை பென்னவென்று விசாரிக்கையில், அவர்கள்செய்த வஞ்சனை

வெளிவந்திற்று. அதன்பேரில் அரசன், கதிஞ்சினங்கொண்டு அவர்களை ஆறுதலாகச் சிறை யிலிருக்கும்படி கட்டளைசெய்தான். அங்காண்டு தயானாதுகாழும்படி குணவதி அரசனைப் பல வாதை வெண்டிக்கொண்டு, அவர்கள் செய்த குற்றத்தையெ மன்னித்து அவர்களை விடுவிக் குறிப்பு. கெட்டுக்கொண்டான். அரசன் குணவதியின் தயான குணத்தையெ கண்டு மிகவும் பார்த்து அவன் வெண்டிக்கொண்டபடியே அவர்களை மன்னித்தான். பின்புதான் பிள்ளைகளை வரவழைத்து விசாரித்தான். சிறுங்குழலனுக்கு அவர்கள் சதி நினைத்தது உண்மையான என நன்றிபெற்ற தெரிவாரவே அவர்கள் வனையிட்டு ஒடிப்போகும்படி உத்தரவு செய்தான். அவைச் சிறுங்குழலன் கெட்டித் தந்தையையெ வனங்கி; அவர்கள் தெரியாமல் செய்த அபிஷேகமாய் பொறுத்தக்கொண்ட வென்றி மென வெண்டிக்கொண்டான். அப்படியே அத் தரிமென்று அப்புகல்வனுவையெ பெருமையாகவே அரசன் அவர்களுடைய நிலைமையையும் பொறுத்தக்கொண்டான். பிறகு அவர்கள் எல்லோரும் அக்கியோர்தியமாக வாழ்ந்தக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பால் சிறுங்குழலன் துபசிகையுடன் ஆனோதித்து அவளுடைய தமக்கையெ கொன்னுற்றொன்பது பெயர்மீளையும் வரவழைத்து அவர்களைத் தனது தமையன்மார்க்கொன்னுற்றொன்பது பெருக்கும் வெகு வலவாயமாக விளாய்செய்தித்தான். பிறகு அத் தோற்ற ஜனங்கள், குணவதி, சிறுங்குழலன், துபசிகை அவர்களுடைய மெனான குணங்களைக் கண்டு மிழ்ந்து முதலானவர்கள் இருக்கையிலும் இவையவனான சிறுங்குழலனுக்கே இவையகப்பட்டம் கட்டவென்றமென்று அறிவிப்பாய்மாட்டு அவை அபாயத்துக்குத் தெரிவித்தார்கள். அரசனும் உங்கள் இஷ்டப்படியே அத் தரிமென்று மிக்கமறித்தொடும் அவர்கள் அங்கி கிந்தான். அவ்வண்ணமே ஒரு மீனோற்ச

முகூர்த்தத்தில் சிறுங்கபுஜனுக்கு இனவரைப் பட்டம் சூட்டப்பட்டது.

“நன்மை விதைத்தால் நன்மை விளையும்.”

அன்றுமுதல் சிறுங்கபுஜன் சூபசிகையி லுடைய யுக்தி ஆலோசனைகளையே தனக்கு வழிகாட்டியாகக் கொண்டு மஹாதீத நவநாமல் ராஜ்யங்களைப் பரிபாசியிற்று வந்தான். அன்றி யும் திருக்குறியும் செய்து படைகவர் அனைவரை யும் வென்று பெரும்புகழ் படைத்து தசப்ப னுக்குப் பின்பு தானே சக்திவந்தியாயினான். இவ்வாறு தான் அரசனாயிருக்கையிலும் சிறு ங்கபுஜன் தன் தமயன்மாரை அலகியம் செய் யாமல் மிக்க சுவரவமும் பெருமையுடையவை அவர்களே நடத்திவந்தான்.

பொறுமையும் பொறுமையும்—தாரதம்மியம்.

பார்த்தீர்க்கார பொறுமையின் சிறுமையும் பொறை யுடைமையின் பெருமையும்! சிறுங் கபுஜனும் குணவதியும் இடையே நின்று அரச னனை வெண்புகைக்காரா திருப்பர்காரரின் பொறுமைய் பட்டவர்களுடைய நகி என்ன னாக முடிந்திருக்குமோ யோசித்துப்பாருங்கள்! தமக்குத் தீங்கிழைக்கவ ரிடத்தும் நன்மையே செய்வார்களும் நற்குண முடமையினால், குண வதிக்கும் சிறுங்கபுஜனுக்கும் நெருங்க விபர னத்தக்கெல்லாம் தாமே சிலநிபய மல்லாமல் அவர்களுக்குக் கலையியில் ஒப்புப்பயில்லாத பல பெருமைகளும் உண்டாயின வல்லவா?

“அழகந்த் தன்னொரு மில்லைப் பில்லார் பெருக்கத்திற் தீர்க்காரு மில்.”

“அழகந்த் தன்னைவ செய்வா ரிழக்காத்திற் றதம் படுபாற் றிற்று.”

முற் றும்.

Negapatam Mounaswami:

An Interview & a Sketch.

நாகப்பட்டணம் மொளன் சுவாமிகள்.

(By a retired Tahsildhar.)

ஒரு சம்பாஷனை.

“நாகப்பட்டணம் சுவாமி” எனப்படுவார் வே தாரணியம் வந்திருக்கின்றனர். அவர் தீட்சா நாயம் அருளம்பலசுவாமி யென்று தெரிய வருகிறது. நாகப்பட்டணம் முதலிய பல ிடங்களிலிருந்து அநேகர் இவரை தரிசிப்பதற் காக தினந்தோறும் இவ்விடம் வருகின்றனர். சுவாமிகள் மொளவிரத்தலை இப்போது நியம மாய் அனுஷ்டிக்கவில்லை. அவசியமான மட் டும் வசனிக்கின்றனர். நானும் அவர்களைப் பார்த்து கவனிக்க வேண்டுமென்று சில முறை கள் போனேன். முதல் மும்முறைகளிலும் அவர்கள் வாக்கு மொளன் சாதித்திருந்தனர். நானும் “நாவடக்கி நானுமல் நாணிச் சில ரேமியிருந்து நமசி வந்து கொண்டிருக்கேன்.” நான்காவது முறையும் போய் முன்போல் நாவடக்கமாயிருந்தேன். அச்சமயம் கமார் கலை பத்திரமணி யிருக்கும். சுவாமிகள் தரி சனத்திற்காக வந்திருந்த ஒரு காலையப்பர தேசி ஒரு செவல் வைத்துக்கொண்டிருந்தார். அத்தோழி அந்தோம் இரண்டு முறை கூகிற் றா. சுவாமிகள் கோழியும் காலத்தபிக் கூடி ிடினே என்றார். சுவாமிகளுடன் வார்த்தை வசனப்பதற்குச் சமயம் நேரிட்டதென்று “கொழித் கொடியோன்” (குர்குட த்வஜன்) எ ன்று வசனமி ருக்கின்றதே, அப்பதத்தை யடை த்த கொழிக்கும் “காலவரம்புண்டோ”? என் னேன். இவ்வுலகத்தில் காலவரம் பின்றேல், காரியங்கள் முறையாய் நடவாவென்றார்கள். — அம்மட்டில் நானடங்கி, எனக்கிருந்த ஒரு சற் தேகத்தைச் சரிசெய்துகொள்ள வேண்டி “மணி தர் விஷயத்தில் கேவலாவஸ்தை எக்கலையில் எத்தத்துவங்கள் அடங்கியுள்ளன”? வெனச்

சுவாமிகளை விரிவினேன். “சித்தியா கலையில்” என்றார்கள். இன்னும் வினாவகையில் “அந்தர்யோகத்தில் பார்க்கவேண்டும். இம்மாதிரி ஞான விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுவதற்குத் தப்பு, பேசாமல் விடுவதற்குத் தப்பாகும்” என்றார்கள். நானும் அடக்கமுற்று வந்து விட்டேன்.

2. சுவாமிகள் ஸ்வயமாய்ச் செய்யுங்கள் செய்து உடனே அநேகவற்றை விளக்கில் கொளுத்தி விடுகிறார்கள். அவர்கள் வெகு சாதாரணமாய் பாக்கள் ஸ்வஹஸ்தமாய் கால விளம்பமின்றி யோஜனையில்லாததுபோல் எழுதுகிறார்கள். அவர்கள் எடுத்து விடாமலிருந்த “ஞானவந்தி” என்னும் தலைப்புடன் செய்திருந்த 11 பாக்கள் அடங்கிய ஒரு துண்டிக்குக் கடிதம் என்னிடம் கிடைத்தது. அதன் காப்புச் செய்யுளில் “வைபலென் மகன் சாகாவரமே” என்று ஒரு அடியிருந்தது. மறு தடவை அவர்களை நான் தரிசித்தப்போயிருந்த காலத்தில் குறித்த செய்யுளில் “என் மகன்” என்றிருப்பதென்னவென்று கேட்டேன். “என்” என்றால் தன்னில் பார்க்கப்பட்ட ரூபமல்ல வென்றார்கள். தபோதனன் மகம்புரித்ததினால் விளைந்த சக்தியை மகன் எனலுமாம். மகன் தந்தையின் தலையிலுந் தங்குவான்; தாய் தூரத்திலிருப்பான் என்று பிரதிபுத்தமாகொன்னார்கள். சுவாமிகள் இந்த சமயத்தில் தொடர்ந்து வசவித்த விஷயங்களாவன:—

நான் 12-வயதில் பள்ளிக்கூடத்தில் வாசிக்கும் காலத்தில் சமீப கற்பூரப் பிண்டியார் கோவிலில் கர்ணமுதல் 12-மணிவரையிற் தியானத்திலிருந்து விடுவேன். பின்பு பள்ளிக்கூடம் போகிற காலங்களில் உபாத்தியாயர்கள் அடிப்பார். ஒருதினம் “கற்புதஞ்ஞாயபய னென் கொல் வாலறிவனற்றொடொழாநெயின்” என்ற குறளைப் படித்து அதன் பொருள் என்னவென்று உபாத்தியாயரைக் கேட்டேன். அவர்

தொன்ன பொருள் எனக்கிணங்கவில்லை. உடனே சிலேட்டை அவர்பேரில் எறிந்துகிட்டு நான் போய்விட்டேன். பின்பு சிலகாலம் கற்பூரப் பிண்டியார் கோவிலில் நத்தவனத்துக்கு, தன்னார் இரைப்பது முதலிய பணிகளைக் களைச் செய்துகொண்டிருந்தேன். சிலகாலம்படி பிருத்தயின் கதீர்காமம் போனேன். அங்கு சில காலம் தியானபரனாயிருந்துகொண்டிருக்கையில் வசனிப்பது எனக்கு ஓவ்வகிலிலே, முலாநாரத்தில் சூடுகாணும்; அக்காரணத்தால் நான் வசனிப்பதை விட்டுவிட்டேன். அக்காலத்தில் தியானம் பழிப்பயில் அருள்தோற்றம் கிடைத்தது. பின்பு ஊர்வந்தேன். பத்துக்கள் என்னை உத்தியோகத்துக்காகப் படிக்கவேண்டுமென்று இங்கிலாந்து பள்ளிக்கூடத்தில் வைந்தார்கள். நான் ஸ்கூலுக்குப் போவதாக எங்கேயாவது கண்ணொளியாய்ப் போய்விடுவேன். அந்நேரில் சாகுபடித் தொழிலாவது செய்யென்று கல்யாணம் செய்துகொள்ளச் சொன்னார்கள். ஞானத்தைக் கொடுக்கும் பெண்ணாய்லவோ கல்யாணம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்று நான் சம்மதிக்கவில்லை. என் தந்தை வைத்திருந்த சில ஞானமங்களைப் படித்து சிலகாலம் சிவபூஜை செய்து கொண்டிருந்தேன். அதிலும் பிரயோஜன மில்லைவென்று கண்டு அந்தியோக பூஜை ஆரம்பித்து விட்டேன். இந்த மொனையோக திவசரில் என்னைப் பேசவைக்க வேண்டுமென்று சிலர் சொற்புகுல் சட்டு உபத்திரவம் செய்தார்கள். பின்பு நாகப்பட்டணம் வந்து விட்டேன். கடைசியில் குரு, தன்னையும் கிண்பையுக்காட்டி இனி உன் விருப்பப்படி இருக்கலாமென்று ஆத்திரத்தார். அதன் பின் நான் வாக்கு மொனத்தைகிட்டு வசனிக்கின்றேன். பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு 20-வருஷகாலமாய் அப்பியாச வழியிலிருந்தேன். இவ்விபரப்படி சுவாமிகளுக்கு இப்

போது 32-வய நென்கலாம். அவர் பிறந்த ஜனனபூமி யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஓரிவாய் வடக்கு என்னும் ஊர் என்றும், பிறப்பு முதல் பிரமசரிய ஆசிரமமென்றுத் தெரிகிறது.

3. இப்பால் சிவன்ராத்திரி ஐனம் சுவாமி காவின் தரிசனத்துக்குப் போயிருந்தேன். மேல் சொன்ன ஞானானந்தி என்னுள் செய்யுளில் இரண்டிடத்தில் நமது பாணியுக்கு ஒவ்வ ிலிலை பென்று ஒருவர் சொன்னவகச் சொ ஸ்வி எனக்குத் நோற்றின இரண்டு பதங்களை இணைக்கலாமா வென்று கேட்டேன். அந்த சமயத்தில் வெருவாய்வசனிக்ந்தார்கள். அவைச் சருநிச் சொல்லுவின்றோன். நிலையை பறிந்த அனுபவிகள் சில காலங்காலில் உன்ஸாகமாய்ப் பாக்கன் செய்வார்கள். அனுபவங்களை இவ் வுலக எழுத்தில் எழுதும்போது அது சில மட் டில் உலகத்துக் கொள்வாது. நிலையை யடை நெவ்வரையில் சரிபை, திரியை, யோடம், ஞா னம் என்னும் படிக்கலில் அந்தந்தப்படியில் செய் திவ், பாவனைக் கொள்வ குரு சூபமாயும் அரு பமாயும் தோன்றி மேல்படிக்கு வழிகாட்டு வார். பாவனையற்றுத் தத்ஸ்வரூப மாகிறதே ன்லை, அந்த நிலையின் உண்மைகள் கிழிசிலை வுக்கு அலமயா. சந்திரன் குரு பன்னியுடன் விபசாரம் செய்தான் என்பது திருஷ்டாந்தம். இவ்வான் அவர்கள் விவகரித்ததின் கருக்கம். ஆவகயினால் இச்செய்யுள்கள் சுவாமிகள் செ ய்த ஸ்வாஸ்த திகிதப்படி. பிறகுதவ்வன்.

இதில் மேற்சொன்ன 11-பாக்களுக்கு அதிக மாக யிருக்கப்பட்ட 5-செய்யுள்களில் “என் மகன்” என்னும் வசனத்தைப் பற்றிச் சம்பா பித்தபோது மேல் சொன்ன துண்டுக் கடிதத் தை என்னிடமிருந்து வாங்கி முன் எழுதிய பாக்களுடன் வெகு லாகவமாய் எழுதிச் சேர் ந்தார்கள். ஆனால் பின்னிட்டு மூன்று பாக்களை உலகத்துக் கொள்வாதென்று எடுத்துவிடச் சொன்னார்கள். அம்முன்று பாக்கள் போக

13-பாக்களை இத்துடன் சேர்த்திருக்கிறேன். மற்றொரு உலக விவகாரத்தையும் மறுதலித் தார்கள். பிரமா முறையைத் தேடிக்கண்டதும் அதற்கு நாமும்பூ சாட்சி சொன்னதும் இவ் வுலகத்தில் எழுதப்பட்ட சாஸ்திரங்களில் சா தித்திருக்கிறபடி பொய்யென்பதை மறுதலி த்து மேல்பே என்றார்கள். நான்கு முகங்களை யும் உன்முகத்தோடு ஒரு வழிப்படுத்தி தியா னிக்கும்போது மொனவிலை காணலே காணும். மயக்கமுடன் நிகழும் தியானம் நிலையைக் காட் டாது! அவைத்தான் விஷ்ணு காவாலிலை என்று சொன்னார்கள். அதுவும் மேல்பே “தலைதாழ்ந்துக்கொண்டிருக்கும் தாமும்பூ” மொ னவிலையை யடைந்த பெரியோர்கள் உலகத் தில் சிறியவர்கள்போல் திரிவார்களைப்பதைக் காட்டும் உபமானம். தாமும்பூசின் பின்னும் சில விசேஷங்களையும் வெளியிட்டார்கள். நான் சுவாமிகளை வசனிக்ரும்படி தூண்டி வரு த்தவதாய் அஞ்சுகிறேன் என்றேன். ஞான மடைய வேனுமென்ற விசாரமுடையவர்க ளுடன் சம்பாஷணை செய்வது நமக்குத் துன்ப மன்று, இன்பமே என்றார்கள். ஆனால், அவர் கள் தற்கால தேஹஸ்திதியில் வசனப்பது கஷ்ட டந்தாகக் கொடுக்கத்தக்கதாகவே யிருக்கிறது.

சுவாமிகள் செய்த பாக்கள்.

(ஞானானந்தி மவுனமுடி.)

1. தானக் தருமம் தழுவென நோக்கி
நானுநீய் மில்லை பென்றுகி
மோனக் தன்னின் முளைத்தனை யாதலா
வானந்த வல்லியென் நனைவார் பாடே.
- தந்தை சந்திர கோக்கு.
2. மந்திரமென்பதை வழுத்தவு மாட்டான்
தந்திரமென்பதைச் சாஷு மாட்டான்
எந்திரமென்பதை யெழுதவு மாட்டான்
சந்திரக்குடையை தரித்தான் பாடே.

3. நோக்க முப்புர கொடியி லெரியுக்
தாக்கப் பூயி தானிலா தாகும்
வாக்கு மன்மா மாயை யில்லாள்
ஆகவருள் தானம் பலமாமே.
4. சுந்திர சூரியர் தாங்கி நிற்கச்
சுந்தரவல்லி சோதியாவள்
மந்திரமணியும் மனத்தேயாகும்
பந்தரில்லாப் பாவைகாளேனே.
5. ஞானாந்தி தோழிதலை
தானுப்பிற்த தன்னொளி நானை
ஆனந்தவல்லிக் கழுக்குமுண்டோ
மானயில்லா மல்லிகையாளே.
6. பணிசெயும் பாங்கியர் பாரோடுல்லாம்
அணியாமருக னணையிலணையும்
கணியாவிடுகிற் காதலின்றாகும்
மணியேசெய்வ மணியாம் மணியே.
7. தாமரையானுந் தக்கமாவள்
பூமணிகோக்கப் புன்மலயின்றும்
காமநளுக்கை நாளுயின்றும்
சாமரைவிசுஞ் சூர்மறைதாளே.
8. கான்மறையாக கவிதும் பூணம்
தான்பதினாழை மதியாகும்
அருணன்பொருத்த வாயித்தெட்டும்
சருவதுமேலாத் தங்குந்தாளே.
9. அகாமுன்னிகர மமைமா வாசலின்
உகரம் மகரமொடுநறு கொண்டாட
இகாயிடை கெருப்பாறதாக
ஒடுதல்மயின் பாலவதாகும்.
10. அத்தையெடுத்து அராவியறித்திடலாம்
இத்தையெடுக்கு யிராகமேன்—உத்து
வாத்துகின்றவாழை வட்டின்மேளேள் குட்டி
மாத்நூலின்ற தாகும்மதி.
11. தந்தவர்களெல்லாச் சமுலாகவெந்ததினால் ஞானம்
முத்தியழியல்லாம் முழுமேடாம்ப் போனதி
சித்தாதிசன் செகத்துத்திராண்டு அமைத்ததினால்
வித்தாதிசயல்லாம் வினையிசுக்காகியதால்
முத்தாதிசயல்லாம் முனைவிண்டலர்த்ததினால்
சத்தாதிசயிதப்பறவை குழ்து அருகினேனே.

12. ஏழெடுக்குமெத்தையிலே யேற்றமணியாசனத்து
தாழுவரிசைபெல்லாந் தந்துவர்களுாச்சமைக்க
காளமாவெடுக்கக் கந்தருவர் பூச்சொரிய
நாளுமிதுவாக நான்மாடமேளுமோ.
13. சுந்திராருஞ் சூரியரும் தடைசயிறானனைக்க
மந்திரத்தின்தட்டேறி மாதவத்தின் புகாற
சந்தரமேயானந்தச் சொருகின் நன்மணியே
தந்தரத்தைவிட்டு வருளம் பலத்திலாடாமோ.

வேதாரண்ய வாசி.

—:(*):—

“Pushing to the Front, or
Success under Difficulties.” *

“முன்னுக்கு வருவ தெப்படி?”

“சினயிறக்கத்தொழும் வித்தியெல்லாம் பெற்றதும்
மனயிறக்கக் கல்லார்க்கு வாயேன் பாராமே!”—
[தாயுமானவர்.]

“முன்னுக்கு வருவதெப்படி?” யென்றுங்
கொள்ளி யிதவும் முக்கியமானது. ஒன்றொரு
வரும் இக்கொள்ளிக்கு பதிவுகொண்டா
யும் பதிவுகொண்டே நிரவெண்டாம். இல்லா
கிட்டால் ஆன் முழுக்கப்போனான். “யோ!
என் குழந்தைவைப் கண் பார்த்துக் கண்டி
ந்து ஆளாக்கிவிட்டுவோம்—அந்த பாரம்
தங்காதாக வகிக்கவேண்டாம்!” என்று ஒரு
வாக்குப்பெற்றது. அது ஒரு வகிப்பின் குறைய
யிருந்ததால் அதைக்கேட்ட திண்ணைப் பன்
கிக்கூடாது உபாத்தியாயர் தான் பார்த்துப்
படித்துக்கொண்டிருந்த ஒலெக்கவடிவைய மடி
யில் வைத்துக்கொண்டு அவ்வாந்ததை கொண்
னவரை ஏறிட்டுப் பார்த்தார். பார்த்தவரும் தன்
முன் 35-வயதான ஒரு பிராமண ஸ்திரீ
தனது ஒரே புத்திரனை யழைத்துக்கொண்டு
வந்து உபாத்தியாயரிடம் ஒப்புவிக்கச் சொ

* By Orison Swett Marden, V. Kalyanarama-
Iyer & Co. Esplanade, Madras, Re. 1.

ன்ன வசனம் என்று தெரிந்தது. பிள்ளையைப் பள்ளிக்கூடத்தில் போட வந்த. தாய் உபாத்தியாயரைப் பார்த்து மேற்கண்டபடி சொன்னார்.

உபாத்தியாயர் தாயை ஏறிட்டுப் பார்த்து விட்டு முக்குச்சுண்ணாடியைத் தூக்கிக்கொண்டு பிள்ளையையும் ஏற இறங்கப் பார்த்தார். பார்த்துவிட்டு “அம்மா உங்கள் பிள்ளையான் டான் முன்னுக்கு வருவன்! பயப்படவேண்டாம்.” என்று அபாயமும் கொடுத்துக் குழந்தையைத் திண்ணையில் உட்காரச் சொன்னார். இந்தச் சம்பாஷணை நடந்து இப்பொழுது 2-வருஷங்களுக்கு மேலாகிறது. அந்தத் திண்ணைப்பள்ளிக்கூட உபாத்தியாயர் ஆளாக்கப்பட்ட பையன் இன்னமும் ஆளாகவே யிருக்கிறான்.

“அடே வையா! இங்கேவா! இப்படி யுட்கா” என்று உபாத்தியாயர் தன் பக்கத்திலுள்ள இடத்தைத் தட்டிக்காட்டி உட்கார வைத்துக்கொண்டார். பையனும் அடங்கி யொடுங்கி வாத்தியார் பக்கத்தில் உட்கார்த்தான். வாத்தியாயர் அரிச்சுவடியை யெழுதி மஞ்சள் தடவி கிணைகரை பூஜைசெய்து முடித்து மங்கலஹாரத்தையும் எடுத்துக் குழந்தையை ஆசீர்வதித்தபின் “அப்பா நான் சொல்கிறேன், சிறிய உடலே சொல்லு,” என்று குழந்தைபின் சிறு கையைப்பிடித்துக் கொண்டு பிள்ளையார் சுழியைச் சுட்டிக்காட்டி “ஓம்” என்று பிரமை மந்திரத்தை ஒதினார். குழந்தையும் கணிரொண்ட “ஓம்” என்று சொன்னான். அந்த பிரமைவந்தவனிடமிருண்ட உபாத்தியாயர் உன் னம் பூரித்தது. உன்னம் பூரிக்கவே அவர் முகமும் சூரியன்காண்ட நாமரைமணிப்போல் மலர்ந்தது. “ஓம்-நமோ-நாராயணாய-வித்தம்” என்று உபாத்தியாயர் சுயபிரமைச் சொன்னார். குழந்தையும் சுயபிரமைத்தனான “ஓம்-நமோ-நாராயணாய - வித்தம்” என்று சொன்னான். “பலே!” என்று சொல்லி உபாத்தியாயர் குழ

ந்தையை முதுகில் தட்டிக்கொடுத்தார். இந்த ஒரு சிமிஷத்தில் ஒரு சிஷ்யபாவம் ஏற்பட்டு விட்டது. உபாத்தியாயரும் தனது புதிய சிஷ்ய னுடைய அளவையெடுத்து மதிப்பிட்டுத் தம் முடைய ஜோதின் மனசில் குறிப்பிட்டு வைத்துக்கொண்டு விட்டார்.

அநாஹத சப்தம் நிஷ்களங்கமான மனதை யுடைய குழந்தைகளுடைய வாக்கின் மூலமாக வரும் பொழுது அத்தனுள்ளிருக்கும் “துவணி” நாதாகாரமாய், நாதத்தின் உள்ளிருக்கும் சிந்துரூப ஜோதியை விளங்கச்செய்யும். அலைபு மனதை யடக்கச் சுற்றருக்கு இது விந்து மரத் தைக் காட்டுவதுபோல, பூர்வ வாசனையோடு கூடிய மனத்தின் குணத்தைக் காட்டிவிடும். விக்னேசுவர பூஜை செய்து முடித்து சித்த சிருத்தி சிரோதம் செய்து அலையுமனத்தை யடக்கிச் சிஷனை அருட்கண்ணால் பார்த்து ஆசீர்வதித்து “ஓம் நமோ நாராயணாய-வித்தம்” என்ற மந்திரத்தை யோகிவைக்கக் குழந்தை பிரஹலாதனைப்போல அதை சுபாவமாக வே பழகிய மனசால்பற்றி உள்ளம்பூரிக்க “ஓம் நமோ நாராயணாய-வித்தம்” என்று கம் பிரமாகச் சொல்லவே உபாத்தியாயருக்குக் கொஞ்சஞ்சுமிருந்த சந்தேகமும் நிர்ந்து போய்விட்டது. இந்த சந்தேகம் திரவும் “பலே” யென்று உபாத்தியாயர் குழந்தையைத் தட்டிக்கொடுத்தார்.

“ஹரி ஓம் நமோ நாராயணாய வித்தம் அஃ ஹி இஃ ஈ; உ, ஊ.....” என்று அகன்மேல் அனூரப்பியாசம் செய்து வைக்கலானார்.

அந்தக் குழந்தை இப்பொழுது உருப்பட்டு ஆளாகப் பிரபலமாகப் பேர்பெற்றிருக்கிறான்.

பெரும் பிரக்கியாதியும் பெற்று விளங்கின ஓம் ஈமருபப் பிரபஞ்சத்தின் மாயாவிலையைக் கண்டு மகிழ்ந்தவனாகி வந்தியத்தைக் கண்டது பவிக்கவேண்டுமென்று அவர்கொண்டு அவர்

அழகு அழகாகப் பன்னிரு ஆண்டு நிலை வந்து உலகுக்கலானான்.

“ஸத்தியம் பாதா, பிதா ஞானம், தர்மோபாநா, தயாஸகா, சாந்திப்பந்தி, ஆமாயுநா, ஸுடைதேமபாதகா.” —என்றபடி அவன் நிலை பெற்று ஸத்யாதந்த ஸ்வரூபினியைப் பெறாதவாகக்கொண்டு சரணடைந்து அந்த ஸத்யாதந்த ஸ்வரூபினியின் கிருபையால் பிரதாபதிய ஞானத்தை யறிந்து, தன்னுடன் பிறந்த (பிரதா) பிதாபாத்ய தர்மதந்தைக் கைகிடைத்து, குழல்வாய் பருவமுதல் தன் அறிவு வளர் வளர் தன்னுடன் கூட விரும்பு வளர்ந்த தயா சிவசுரைய ஸம்பாபாகக்கொண்டு, குழல்வாய் பருவமுதல், பால்பப் பருவமும் கடந்து கையாறப் பருவம் வந்தெய்திய காலத்தில் சாந்தியில்லாதவனுக்குச் சத்தியில்லையென்பதை யுண்டாக்கித் தான் சத்தியானுகவேண்டி, சாந்தி நிலை பெற்று சாந்திப் பந்தியைப் படைத்து சுகோபமானுபயிற்று பந்தாமான் புல் பாலரூபினைப்போல் ஆமாயுந்தினைப் பெற்று புந்திர ஸம்பத்துண்டான விசேஷத்தால் அச்சுழல்வாய்க்குபடுதெரிக்கும் விதித்தம் ஞான பிடமெய்தி “பிதா ஞானம்” ஆகிய ஹம்ஸரூபமாய் பிரதீதமாகத் வெள்ளத்தில் முழுகித் திளம்பி நுதல் ஸாஹமாதிய ஸம்ஸாரத்தைக் களவுபோல் கண்டு களையில் சிவாகாரம் செய்பதும் துரிபதில் கையாது தூங்காமல் தாங்கி “துணைலம்” கருதிப் புந்திரனுக்குப் பிரதாவாக விரும்பு வகுநீர். “அப்பா இந்த உலகத்தில் முன்னுக்கு வருவதெப்படி?” யென்று குழல்வாய் பொரு வசனம் பேசு, அதற்கு ஆரியான பூதூதியர் “குழல்காய் முன்னுக்கு வா ஒரே வழி யுண்டு. அதை உலகத்தால் பலவிதமாகச் சொல்வர். ஆனாலும் ஆய்ந்த பார்த்தால் வழி யோன்றே என்று ஒரேலானுர்.

இப்படி ஓதப் பறாடானே “முன்னுக்கு வருவதெப்படி?” யென்னும் விஷயத்தை யொட்டி அமெரிக்கா தேசத்து யித்வா குருவார் சிறு புத்தக மொன்பெழுதி யிருக்கக் கண்டு அதை இந்திய வாழிபித்தருள் குப்பியாகமாரும் படி பிரசுரித்த புத்தக கியாபாரம் கலையனாரா மப்பரிடம் பெற்ற மிக் குழல்வாயிடம் கொடுக்க லாமென்று சென்றார்.

வழியில் ஒரு உத்தியோகஸ்தர் அதை வாசிக்க வாங்கிக்கொண்டுபோய் ஒரு வார மேழுதளில் தருவதாகச் சொல்லி சரியாக எட்டா வதுபாசத்தில் மனமுயர்ந்து கொடுத்தவனாய் லானார். அதைக் கண்டதும் பழைய ஞானங்கள் வர அப்புறக்கத்தில் கண்டலையகையே கருக்கிச் சொல்லி மொண்டென்கிற எண்ணமுதித்தது.

உன்போ யுதிப்பதான சங்கல்பத்தை வாயால் சொல்லி வாழிமுத்து போவதிலும் மெளமாயிரும்பு காதிப்பது ஞானிக்கு அழகு. ஞானி யென்றால் அறிவுடைபொன். “ஆன்பே அவன்: அறிவே சத்தி” யென்றிருப்பதால், அறிவுடையான் தானே சத்தியானுகவேண்டி. அந்த சங்கல்ப சாதன சத்தியில்லா கிட்டடால் அவன் அறிவுமயமானதற்கு அடைபாள் யென்ன? அதைமால் “அறிவுடைபார் எல்லா முடைபார்” என்கிற பொய்யாமொழிப்படி, அறிவுடையார் தம் சங்கல்பசாதன சத்தியால் எல்லா முடையாரால்: கிஷிவார் (சங்கல்ப சாதன சத்திக்குக் காரணமான அறிவுதானாத் தில்லாதார்) என்னுடைய ரேணும்— “இடம் பொதுள் எவல்” என்கிற பதிக் சாதனங்கள் என்னதானுடையேனும் — இவர் (அவையில்லாதவர்க் கொப்பாவர்.) ஏனெனில் சங்கல்ப சாதன சத்தி (கிஷிந்தன முடிக்கு மாந் தல்) இன்றி, கம்மவசந்தனப் கம்மத்தைச் செய்து பணத்தைச் சேர்த்துப் பிணத்தைப் பூத்காப்பதுபோல் அதைக் காப்பதே சங்கல்பாக

வுள்ளவன், இடம்பொருளேவளிருந்தும் என்ன செய்யப் போகிறான்? ஒருசக்தனையும் காணுள் என்றபடி..

நாயபசாலைமில் நாணயங்கள் அச்சிடும் பந்திரம் பணத்தை முட்டிட முட்டையாகச் செய்து வைக்கிறது. அதனால் அதற்கு யஜஸ் ஏதாவதுண்டா? அலேதேபோல், தானாகத் தனையறிந்து நன் ஆத்மாணந்தந்தை யறுபயிர்க்கத் தெரியாதவன் பிறருடைய சேமத்தலைக் கோறி யென்னசெய்யப் போகிறான்? ஒன்றில்லை. ஆகையால் இச்சிறு புல்தகத்தில் 15-அதிகாரமாகச் சொன்னவை யெல்லாம் சுருத்தி பஞ்சக சாஷிரிந்தவமாக முன்னமே சொல்லியிருக்கிறோம். யோகநிலையிலிருந்து ஏகாக்ரமாகச் சொன்னவையே பின்பொழுது சேஷநிலையிலிருந்து சாதாரணமாய்ச் சொல்ல விரும்புகிறோம். ஏனெனில் வழி யோன்றே; அதைப் பல்லோர் பலவிதமாகச் சொல்லுவர்.

(1) “சத்தியை வேண்டிச் சமயந்தோர் கள்ளுப்பர், சத்தியிழங்கு தண்ணை மறந்ததால்” - ஆகையால் சமயம் வாய்க்கும் வாய்க்கு மென்று காந்திராதே. ஸம்மய:—அவன்மயமானற்கு சத்தர்ப்பந்தை யுண்டாக்கும் சத்தியுண்டு என்பதை யுணர்ந்து சத்தர்ப்ப பந்தனுள்ளிற் சத்தர்ப்ப பிழங்குதல் சத்தர்ப்பவாடை உண்டு பண்ணும் திறமைவாய்ந்த சத்திமானாகப் பார். இவ்வான் முன்னுக்கு வரும் வழியில் முதற்படி. இச்சிறு புத்தகத்தின் முதலதிகாரத்தின் சுருத்த பிறவே. பஞ்சகசாஷிரின் முதலகரத்தின் அதிஷ்டாநப் பொருளும் இதுவே. அதுதான் சத்திமான்.

(2) சத்தர்ப்பமேற்படவில்லை யென்றிருப்பவன் சத்த முட்டான். எனக்குக் காகில்லை, பணமில்லை, உறவில்லை, சிவாசில்லை யென்று சொல்லியழுது பரிதாபிப்போன் அழுழுஞ்சி யாவே யிருந்து ஆயுஷ்கால முழுவதும் அழு

துகொண்டு சாகக் கடவன். அவனுக்குப் பணமிருந்தாலும் பிணமே யாவான். “இங்கற்றூர்க் சங்குண்டு” என்றபடி இல்லாமைமையப் போல் (வறுமையைப்போல்) துண்டுதோல் வேறு இல்லை. “இல்லாளை மில்லாறும் வேண்டான்: ஈன்றெடுத்த தாய்வேண்டான்” என்று சொன்னது பணமில்லாளைக் குறித்துச் சொன்னதாய் பணப்பெய்ம் பிடித்தவர்கள் சொன்னாலும், அதன் உண்மையானபொருள் அது வல்ல. பணம் ஐப்பொருள்: ஜீவன்சித்தாரூபம். “சித்திலாது ஜீவனில்லை” யென்றி, பணமிலாது புருஷனில்லை யென்பது சரியல்ல. புருஷன் சிம்மபன்: பணம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ஐமாயி அது அவனை யென்னசெய்யும்? பணமும் ஒடும் ஒன்றேயென்று மதிப்பவனைப் பணம் என்ன செய்யும்! அடிமையாயிருந்துதலிது அநவாமன்றி அவனை அடிமைப்படுத்த அதனால் முடியாது. ஆதலான் “இல்லாளை” யென்பது அறிவிலானையே குறித்தலாகும். அறிவிலானுக்கு ஸங்கல்பசாத்ரு சக்திமில்லை. தீனைந்தது முடிக்கு மாற்பலில்லாளை இல்லக்கிழந்தியாகிய “சக்திக்குமித்தாம்சாத்திப்பந்னி” வேண்டான்—கிரும்பிபடையான். ஈன்றெடுத்ததாயாகிய ஸந்தபவந்த ஸவருபினியும் அவளை யிரும்கியபடையான். ஏனெனில் அவனிடம் அஹத்துய்மமில்லைபாதலால். “வாய்மையால் அஹம் தாய்மையாம்.” அஹத்துய்மமில்லாளை வாய்மே (ஸந்தயம்) எப்படிச் சேரும்? ஆகையால் இடம் பொருள் எவல் இல்லாமையை வறுமைக்குக் காரணமாக நினைக்காமல், சங்கல்ப சாத்ருசக்தி மிசெஷத்தால் தீனத்ததை முடிப்பதற்கான சாதனசாதகங்களைத் தனது ஆத்மசக்தியால் உண்டுபண்ணி அஹால் (காரணமித்தியினால்) காரியமித்தியாகப் பார்ப்பவன் யாரோ அவனே முன்னுக்கு வருபவன்; அதுவே முன்னுக்கு வரும் வழியுமாக. இதற்கு இஷ்டதேவதையாக கிருந்துதவும் இரண்டாவது அகடாத்தின் அதிஷ்டாநப் பொருள்சக்தி.

3. முன்றாவது “காலமில்லை” யென்று சொல்லுவோன், மதிக்கெட்டவன். காலம் வேண்டுமென்றால் அது இல்லாமற் போகாது. இஷ்டமிருந்தால் எல்லாம் நடக்கும். முதலில் தோற்றால் அதனால் குற்றமில்லை. தோற்றவன்தான் ஐயிப்பான். உதாரணமாகக் காண்ப்பாருங்கள். சிவனிடத்தில் தன் பானங்களைச் செலுத்தி முதலில் எரிபடுத்தித் தோற்றானாலும், பிறகு பிழைப்பூட்டப்பெற்று ரகிபுருஷனை விருத்த உலகெங்கும் தன்னுடைய செல்ல அநுரியாபிருந்தாண்டு வருகிறான். அநாயால் இஷ்டசித்தி யுண்டாவது அங்குக் கஷ்டமொன்றுமில்லை. இதற்கு அகிஷ்டாந தேவனை சாமனே.

4. காலமில்லை யென்பவனிடும் இடமில்லை யென்பவன் கேட்கெட்டவன். அவனிடும் பொருத்தா விடத்திலிருப்பவன் “இடங்கேடு செட்டவன்.” காலதேசவர்த்தமானங் பாய்வுபறித்தானந்தாய்ந்து நடப்பவன்தானே அறிவாரியாதலால் அது தெரியாதவன் “இடங்கேடு கெட்டுத்தானே” பிழைப்பன். அது ஒரு பிழைப்பல்ல. ஆணையும் நிலத்தைவிட்டு ஜலத்திலேயுங்கினால் முதலை வாய்ப்பட்டுத் தவிக்கும். அப்படியே முதலையும் ஜலத்தைவிட்டு நிலத்திலேயினால் இடங்கேடுகெட்ட பிழைப்புப் பிழைக்கவேண்டும். அதன் பலமெல்லாம் துர்ப்பலமாகும். அங்மனாகிய மனிதன் இடங்கேடு கெட்டுத்தானே துர்ப்பலமடைகிறான். அநாயால் ஸ்வபுரியாகிய ஞான பூமியைவிட்டு அந்நிஷேதத்தைப் படைத்த அறிவிழந்து தவிக்காதே. மனிதனுக்குரியதாக ஸ்பந்தபூமிகைகளையும் ஜயித்த ஸார்வ பேளமதை விருத்தவேண்டும். இதற்கு அகிஷ்டாந தேவனை “சுபிதி”. (இடங்கேடு கெட்டவர்கள் = “round men in square holes”).

5. ஜீவனோபாயம்:—ஜீவனாந்தமான வகையென்ன தொழிலென்னவென்ற சிவன்களும் வயதிற்பெரியவர்களான அறிவித் திறியவர்க

ளும் நேடித்தேடி யனுத்துத் தயங்கிப் போகிறார்கள். பகவான் வர்ணாசிரம தர்மத்தை யுபதேசித்தபொழுது பாரபக்ஷமாய் ஜாதியைத் தூக்கிவைத்துப் பெறினாஸில்லை. எவனும் தன்னலு வலைத் தான்பார்த்து வருதலே நலம். “தன்னலுவல்” என்று சொன்னது தன்னிதன் நேடிக் கொண்டுவிருந்தும். வந்தலாதக் கைவிடாமலுழைப்பதே வர்ணாசிரமதர்மம். ஒவ்வொருவனும் பூர்வகர்ம வாசனையால் கர்மநிலைத் செய்யவே பிறத்திருக்கிறான். கர்ம தர்மத்தை யுணர்ந்திருந்தால் எல்லாக் கர்மமும் ஒன்றே. நைஷ்டிகம் பித்தி பெறுதலே கர்மபல விநாசியாம். அது கர்மபலத்தியாகத்தால் வித்திக்கிபுது. புவனே சுவரி இதற்கு அகிஷ்டாந தேவனை.

6. ஜீவனோபாயம்:—செத்திங்க ஏகாந்தசித்தம் அந்நயவசியமாதலால், சிந்தையிருத்திரோதந்தால் ஏகாந்தசித்தம் வித்திக்கப்படுதல் வேண்டும். சுருமமே கண்ணாயிருக்க வேண்டும்.

“சுருமமே கண்ணாயிரு”- “செவிசோக்கார்தகண் துஞ்சார், செவியியருமையும் பாரார், எவ்வெவர் திடமும் மேற்கொள்ளார்” என்பதைக் கவனிக்கவேண்டும். இதற்கு அகிஷ்டாந தேவனை சூரியன்.

7. செய்வன நிருத்தச்செய்: அறிதையும் அப்பொழுதிதே செய். போனதைக்குறித்து விசனமும் வருவதைக்குறித்து விசாரமும் வேண்டாம். அன்றாடம் பாராதி அன்றோடே. அப்படியே அந்தந்த சிமிகுத்தின் வேலையை அப்பொழுதே பார்த்து முடிப்பாய். சுத்திரிப்பார். தினம் ஒருகலை குறைக்கொண்டோ அல்லது வளர்ந்து கொண்டோ இருந்தாலும் அது குறைந்தவளர்ந்த கலைக்காக விசாரப்படுவதில்லை. எடவுள் முடிவில் சுத்தித்த சித்திய கலைப்பான்றே அதற்கு சித்திய நிருத்தியைத்தருகிறது. அஃதேபோல மனதை சிந்தையிருத்திரோதந்தால் அடக்கியாணி அக்வாப்பொது செய்யவேண்டிய கடமைகளைத் தாழ்வின்றி யுடனே செய்து நித்திய

திருப்தியடைவாய்! இதற்கு அகிஷ்டானதேவரை சந்திரனே.

9. தன்னையறிந்து மறக்காதவன் தாழாமற்பழிந்து தன்னியனப் வாழ்வானுதலால் அவன் சோபதாப முநலிய மனோனிகாரங்களுக் காராமல் தன்மாதிரியிற் பழகியிருப்பான். கல்வாந்தையையும் கல்லுபசாடும் கல்லைகவரியத்தைக் கொடுக்கும். அலேதாவாறு காசு பணத்தாலாகாது. இதற்கு அகிஷ்டான தேவரை எம்மறா என்னும் ஸம்பிரதாய தேவதை.

10. மனக்கொர்ச்சி தனக்குறையை யெல்லாம் போக்கும். ஸம்ஸோஹம் என்று ஹம்ஸ மந்திரத்தை யுச்சரித்து கிரொம்பித்து பாலக் கொள்ளும் ஹம்ஸம்போல நித்யாதித்யஸ்தி கிவோம் திறைந்த ஆகம்புத்தியால், அரித்பவஸ்துக்களை நீக்கி நித்யமான வஸ்துதில் மனவசச்செலுத்தி அதனால் வரும் உற்சாசத்தை வளர்த்து வரல் வேண்டும். இதற்கு அதிஷ்டான தேவதை அந்தகாசிராத்மஸ்வரூப ஹம்ஸ ஸூத்தியே.

10. சந்தாகாமாசிய கிந்தி: சந்தோபமாபிசுத்தல், தன்னைத் தானறிந்திருத்தல், தானே தானுதல், என்றவன் முனவை யனுபவமும் ஹம்ஸ ரூபமான சந்திதவந்தம். சந்தவசிட் கித்தம், கிந்தவசிட ஆனந்தமும் கிஷ்டமும். ஏனெனில் பின்னதில் முன்னவை யடக்கம். சந்திதவந்தத்திலும் சாமான்யமான சகஜனுபவம் கிஷ்டமும். அநுபவம் புத்தி வாதூய்த்தியும், புத்தி சாமான்யம். கிஷ்டமும். புத்தி சாமான்யம் எல்லாருக்கும் பொதுவாயுள்ளது. புத்திசாமந்தியும் புத்தி நிஷன்யம் பெற்ற கிஷ்டங்கே யுத்தியும். ஆலாயம் புத்தி சாமான்யத்தால் சமயோதித சாமந்தியும் பெற்றவாழ்வென்கும். இதற்கு அகிஷ்டான தேவதை சக்ரம் என்னும் சக்ரராஜா.

11. தன்னையறிந்தவன் தலைவனான். தன்னையறிந்த தலைவனே தன்னை மதிப்பவன். ஆகையால் தன்மதிப்பு வேண்டும். தன்னிடத்தில் தனக்கே மதிப்புண்டானால் தன்னியன் தானும் தஹாகாச (திருச்சிறம்பல) தரிசனம் கிஷ்டக்கும். இதுவே நடாஜ முந்தியனிக்கும் ஆகுந்தா தரிசனம். தன்மதிப்புள்ள விடத்தில் தன்மதிக்கை யுண்டாகும். தன்மதிக்கையே (Self confidence) தன்னம்பிக்கையாம். இதற்கு அகிஷ்டானதேவரை இஷ்டசித்தியளிக்கும் வஜ்ரேசுவரி, அல்லது கங்காமாரி.

12. குணமே மனமாய்ச் சக்தியுமாம். ஆகையால் குண ஸம்பந்தனுதல்வேண்டும். நற்குணம் நிக்ருணம் என்று இரண்டு சொன்னாலும் தன்னையறிந்து தன்னிடத்தில் தானே கம்பிக்கை வைத்து நிக்ருணம்மனையிருந்து பட்டகெல்லாம் போதுமென்று நிக்ருணநிதனப் (குணநிதியில்லாதவனும்) இருத்தல் தானே “Character” என்று சொல்லப் பெறுவது. குணஸம்பந்தப் பெற்ற குணநிதனையிருப்பது தானே “ஜயகிஜிரிபி” என்று எல்லாவற்றிலும் ஜயத்தைக் கொடுக்கும். இப்படியுள்ள ஜயாமன் தானே ஜயப்பிரதாபன்; மற்றவர் ஜயமெல்லாம் இந்த ஜயத்தின் முன் அபஜயமேயாம். இதற்கு அகிஷ்டான தேவதை பரா.

13. முன்னப் பின்னை செத்தவனுக்கே சுபிகாரி தெரியும். அதாவது பிறத்திற்கு பிறநித்தனப்பத்தைப் பூரா அனுபவித்தவனுக்கு பிறக்காமலிருக்கும் மம்மத்தின் குணம் தெரியும். அவன் தானே சாகிந்திரியப் போலவும் நாகி தேசனைப் போலவும் யமதரிசனம் கண்டியமதர்ம ராஜாவினிடம் உபதேசம் பெற்ற அவருடைய அனுபவத்தினால் மாணத்தின் இரகசியத்தை யறிவான். மாணத்தின் இரகசியத்தை யறிந்தவனே முற்றம் சரிவாக நடக்கத் தக்கவன். சொன்ன திருத்தச் செய்தல் அனுபவக்கேஸத்தியம். அதனால் செய்துச் சுபிகாரி சென்றவனே உலகத்தில் அன்பின்மீது யோக்கிய

னான். அப்படியென்றால், பிராணன்போகும் வழியெல்லாம் மனதைப் பின் போகவிட்டுத் திரியாமல் பிராணபாமம் செய்து, வாசி வசத் தால் வலசாரி இடசாரியாசுச் சஞ்சரித்து புலன் வழியோடித் திரியும் பிராணனைக்கட்டி அதை அடக்கியாண்டு சுழுமுனையில் பிரவேசித்துப் பிராணலயம் செய்து அதனுலே மனோலயமும் சித்திக்குப் பழகினவரே செய்வினை திருந்நச்செய்ய வல்லவராவர். இதற்கு அதிஷ்டான தேவதை மாறா.

14. இடையறாத அப்பியாஸத்தால் முயன்று பழகி மனப்பழக்கம் (கல்வி) முற்றும் படிபக்கற்றவர் தாமே சுசுடரக்கற்று கற்றபடி நிதிகவல்லவராவர். இவர் தாமே ஸகலலோக ரக்ஷண்பராவர். (Saviour of the World) இதற்கு அதிஷ்டான தேவதை ஹரய:

15. இதை யெல்லாம் கற்றுத், கற்றபடி, சிந்தனையுபயித்தபின் தவணைபோல் கந்தும் குளாம் மாறிப்போம். மௌனவித்தி யுண்டாம். அப்பொழுது வாக்கு வித்தியும் உண்டாம். வாக்கு வித்தியுண்டானால் வாயால்பிறப்பிதெல்லாம் மந்திரமாம். மனமொருவழிப்பட்டு நிற்கும்போது வார்த்தைகள் அர்த்தபுஷ்டியோடு அருமைபாக வெளிவரும். இதற்கு அதிஷ்டான தேவதை காமேகவரி.

இவ்வளவும் மனப்பழக்கம் : மனப்பழக்கம் திண்ப பழக்கமாகி திண்பபழக்கம் சாஜமானால் அது "ஸ்ரீவித்தை" யெனப்படும். அது :காதிமத் மென்றும், ஹாதிமதமென்று இருவகையப்படும். காதிமதமென்பது ப்ராஹ்மவித்தை (ஆத்மவித்தை); ஹாதிமதமென்பது ஸ்ரீவித்தை. (பிரகிருதிவித்தை); முன்னது சித்தகாமிய தர்மத்தை யும் பின்னது காமிய தர்மத்தையும் அனுஸரிப்பதாம்.

The Secret of Abstinence.

“பசியா மருந்து”

—:++:—

“பசியா மருந்து”யிக்கும் பரமரகவியத்தை” யார் அறிவார்? நாகபட்டினத்தில் வருஷ காலமாய் காஷ்டமாதிரிலிருந்த மௌன சுவாமிகள் இப்பொழுது சமாதி தெளிந்து பெசிக்கொண்டிருக்கிறார். அவருடைய அனுபவத்தை அவர் வாய்ப்பிறப்பாகவே கேட்டறிந்த நண்பர் ஒருவர் கேர்ந்து தெளிந்தபடி எழுதி யிருப்பதை மற்றொரு பக்கத்தில் பிரசுரித்திருக்கக் காலாம்.* வெகு காலம் பசியெடுக்காமலிருப்பது தேஹபாவனை யுள்ளவர்களுக்கு துர்லபமாயினும் தேஹபாவனையை மறந்தவர்களுக்கு அது அரிதில்லை. இவ்வறக்கு இருபத்தியைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு அமெரிக்காவில் டாக்டர் டர்னர் 80-கால் வயசில் ஆறாமின்றி இருந்திருக்கிறார். இப்படி யிருக்க இன்னும் பலரைப் படிக்கியும் பார்த்தார். ஸ்மித்து மத்திரைக் கிண்காணில் சந்தராயன விருதமென்பது ஆதாரத்தை யொடுக்கி அன்னமைய கோசமாகிய தேஹத்தை வசப்படுத்துவதற்கான வேர் சிறந்த சாதனமாம். பிராணனுக்கு ஆதாரமாயிருப்பது வாயு. ஆகையால் வாயு பக்ஷணம் செய்து பிழைத்திருப்பதும் சாத்தியமே. ஆனால் இது பிராணயாமவித்தி வகைத் தவர்களுக்கே வார்த்தையாம். வேலவரும்படம் வித்தித்தால், அன்னமைய கோசமான தேகம் பிராணமைய கோசமான பிரணவ நிர்ந்தத்தில் உள்ளும் புறமும் சிதைய அமிழ்த்திக்கடக்கும். பசி யென்பது—“Craving of the flesh”— ஊறுட்டி வளர் வளர்த்தல். ஊறுயர்வொழிந்த வாறுயர்வு சிந்தந்தால், ஆகாயத்திற்குடன்போல் அலையாமல் அலகத்தாடிச் சஞ்சரிக்கலாம். இப்பொழுது ஒரு ஊர்க்கு 1, 5, 10 தடவை பசிப்பது பெரிய வறுஷன் வழக்கமாக இருக்கிறது. காலைவெழுந்தால் காபி பணி

* 15-வது பக்கம் 12-வது பாட்டில் 4-வது வரையில் “ஸ்ரீவிதை” என்ற திருத்தம் கொள்ளப்படும்.

யாரும். 10 மணிக்கு சாப்பாடு. இரண்டு மணிக்கு டிபின். 5-மணிக்கு கிளப்பில் தெரீர் அல்லது காபி பணியாரம். 8 அல்லது 9 மணிக்கு சாப்பாடு. இப்படி யிந்தாவர்த்தி வயிற்றுக்கு ஏதாவது போட்டுக்கொண்டே யிருப்பது சுக ஜீவனமாகப் பலர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் அது வியாதியை யுண்டுபண்ணிப் பிராணனை வாங்குவதாக விருத்திபுது. ஒருபோதுன்பவன் யோகி; இருபோதுன்பவன் போகி: முப்போதுமுண்டால் அவன் ரோகியே. காப்போதுன்பவன் பிணமே யாவன். இப்போதுண்டால் அவன் கதி யென்னுமோ இதை வாசிப்போமே தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது தான். ஆசையனுபவிக்க அனுபவிக்க வளருவதுபோல், பசிக்கு நினைத்து நினைத்துப்போட்டால், அது வளர்ந்தவொண்டே யிருக்கும். கடைசியில் அது அக்னிமந்தத்தை யுண்டுபண்ணி அசிராந்தைக் கொடுக்கும். அசிராமே எல்லா விபாதிகளுக்கும் மூலவேர். அசிராமில்லாவிட்டால் விபாதியே இல்லை. ஐந்திற்குள்ளின் சித்தாந்த உண்மை பென்ன வெனில்:—

“ஒருபோதுயோகியேயொண்டொளிர்ச்சைமாதே
இருபோதுபோகியேயென்ப—இரிபோது
ரோகியேயான்குபோதுன்பானுடல்விட்டுப்
போகியேயென்றுபுகல்.”

“உடல் விட்டுப்போகி” யென்றால் பிணமாகா என்பது பொருள். ஆகையால், சுருத்தை நிரும்புகிறவர்கள் அவ்வறிந்து சாவறிந்து நேஷத்தின் குணமிற்று மிகமாய்ப் பூசிக்க வேண்டும். இதற்குத் தந்தவனானத்தைப்போல் வகைவிட மறுத்து வெழில்லை.

—(ii):—

Character-Building.

அக்ஷராப்பியாஸ யோகம்.

—(iii):—

“அக்ஷரானம் அக்ஷரோஸமி” என்றாடி அக்ஷரங்களில் அக்ஷரமாயிருக்கிற பகவானைக்காணவேண்டில் அக்ஷராப்பியாஸம் செய்யல் வே

ண்டும். அக்ஷராப்பியாஸம் என்றால் என்ன? அக்ஷரத்தை அப்பியாசம் செய்தல். அக்ஷரம் அழியாதவஸ்து. எல்லா எழுத்துக்களின் சப்தத்திலும் அக்ஷரத்வனி அதாவது ஸ்வரம் எப்படி அந்தர்யாமியாக நிரூபிக்கிறதோ அப்படியப் போல நாமரூபப் பிரபஞ்சங்கனான எல்லாத் தோற்றங்களிலும் கேத்ரஜ்ஞ ஸ்வரூபியாய் அவற்றின் அந்தராந்மாவா யிருக்கிறார் பகவான்.

“அக்ஷரமஸ வொழுத்தெல்லாம்
ஆதிபகவன் முதத்தேயுலகு.

அக்ஷரங்கள் (எழுத்து ரூபமாயுள்ளமட்டில்) அழிவதாயினும், அந்த அக்ஷரங்களின் சப்தத்தின் த்வனியின் உள்ளிருக்கும் ஜோதி ரூபமான ஸந்த்யஸங்கல்பம் அழியாததேயாம். ஏனெனில் அது நாதத்திலிருந்து உற்பத்தியாகி அக்ஷரமாய் விரிந்து உக்ஷரமாய்க்குவிற்று மகாரமாய்ஒடுங்கி அமரந்ரையில் பிரணவசப்தமாகிப் பிரணவநாதத்தில் நானே ஒடுங்குகிறது. ஆகையால் தான் நாம் என்னும் பிரணவம் வேதமுதல் என்று சொல்லப்படுகிறது. (“In the begining was the Word” என்றார் மற்றோரும்.

அக்ஷரங்களுக்கு மாத்திராக நேவஸ்தைவ என்று பேர். “நாத முதலாகவே பூதபரியந்தமும்” அறிவு பரிணமித்து மாயாநிலை செய்வதையுயர்ந்து; “பின்னர் பூதமுதலாகவேநாதபரியந்தமும்” அந்தர்யோக சாதனத்தால் பஹிர்முகப்பட்டமனத்தைத் திருப்பி நானானுசந்தானத்தினால் பிரணவத்தில் அதை லபிக்கச் செய்தல் நானே அக்ஷராப்பியாஸமாகும். சிந்தையின் உள்நோக்கமும் இதுவேயாகும். ஆகையால் அக்ஷராப்பியாஸம் என்று 5-வயதில் அரிச்சுவடி துவங்குவது முதல் 50 வயதில் அக்ஷரப்பரந்மையோகம் வித்திக்கிறவரையில் உள்ள மனப்பழக்கத்தைச் சுட்டிக்காட்டி, திற்கும்.

என்னின்றி எழுந்தில்லை. வாக்குமுலமாதிய ஸங்கல்ப சக்தியின்றி மனம் உண்டாவதில்லை.

எண்ணம் என்பது மனத்தின் செயல்களன்றி வேறில்லை. ஸங்கல்ப மூலமான வகாஷாபரஹ் மந்தையின்மி சங்கல்ப ரூபமானவாக்கும் அவ் வாக்ஷகத் தெரிவிக்கும் எழுத்தும் இல்லையாம். ஆகையால்தான் “என்னும் எழுத்தும் கண் னொன்றதகும்” என்றார். கண்ணிரண்டும் ஒன் றையே காண்பதுபோல, என்னுமெழுத்தும் நாத பிந்து ரூபமாகி ஒன்றையே (ஒரு லக்ஷியத் தையே) காட்டுவதாகும்.

Character என்பது அக்ஷரத்தைப்போல் அழியாத தன்மைவாய்ந்தது. அது மனோவிகா ளங்களால் மட்டும் ஆபரணம்; சிந்த விருத்தி திரோதம் செய்த மனத்தால் நிரூபிக்கப்பட்ட லக்ஷியங்கள் கோர்ந்து ஆயது. “குரு தன்னையும் தில்லையையும் காட்டினார்” என்று சொன்னதின் குக்டம் என்னவெனில், அஜ்ஞான இருவிப் போக்குகிற அந்தா, அறிவே குருவாய்க்கோ ன்றி தன்னையும் அதாவது அறிவின் ஸ்வரூபத் தையும், நிலையையும், அந்த அறிவுமனதில் பிர வேசித்து ஸ்வயம்பிரகாசமான தன்னொளிய தில் விளங்கும் பொழுது அம்மனது சேஷஸ்தை யற்ற மொனமடைந்து திற்கும் மொனதில்லைய யும் அனுபவித்தியாத சாஷாங்காரமாதும்படி காட்டினார்-என்பதாம்.

ஆகையால் இந்து வயதில் தொடங்கிய வித் தியாப்பியாஸம் (அக்ஷராப்பியாஸம்) 50 வயது வரையில் தொடர்ந்து நடக்குமென்று சொன் னது. மனதை அகக்காய் ஆய்ந்தாய்க்கு அவை நாதத்தில் ஓடுகி, நாதமும் கடந்த “ஓழியில் ஓடுகம்” பெற்றாயின்தான் மொனதில் (மனோ மொனம்) சித்திக்கும். இந்த நில சித்திக்கப் பெறுதலே அக்ஷராப்பியாஸ வித்தியாம். ஆகையால் “அ”-வென்று வாய்திறந்த குழந்தை யால் “அக்ஷரானம் அகாரோஸ்மி” என்ற பதவா யுடைய அக்ஷரம்ஸ்வரூபத்தவது யுணர்ந்து வாய்முறும் வரையில் அக்ஷராப்பியாஸம் நட வது கொண்டே யிருக்கும்.

அக்ஷராப்பியாஸயோகசித்தி.

அஞ்சவயதிலென அக்ஷரமாமுதாட்டி வளர்த்தஅன் அஞ்சகுதிலெனக்கடி ஆகாவாயுள்ளமர்ந்து [நீள அஞ்சகுதபத்திலம்மா அருமையாம் வித்தித்து* அஞ்சஞ்சொண்டதான்கு மானவொருவயதில்நானே. தஞ்சமெனத்துஞ்சாது துய்கெதிரியில் சாட்டிவிட்டுக் கொஞ்சிவினாயிடக் குஞ்ஹலமும் கிறையச்செய்து கஞ்சேயமுதாய் ஈயக்குமயன் தான்காட்டி கெஞ்சேதனக்கு நிலையான கேத்திரமாய் கஞ்சண்டான்கண்டத்தில் ஈயத்திருத்தானென்தாயார்! கஞ்சண்டஞ்சண்டு ஈயமான எட்டுண்டு பிஞ்சுடனேயுயர்ந்து ஈயுண்டு பழமுண்டு எஞ்சிநின்றவித்தன்துண்டு வித்தில்லா மாமுண்டு செஞ்சுடையோன் முடிசேர் நீர் மதியுண்டு வெஞ்சுமரில் வில்லம்பு கொண்டுபொ வெற்றியுண்டு கண்ணெஞ்சே கியெனக்குத் துணையாக வந்தமர்ந்த

[வெய்வக்கேள்!

ஓம் தத்ஸத்.

* ஊடயோதி ஒருவன் ஓர் மஹானிடம் சென்ற தனக்கு ஆகாயத்தில் பறக்க கத்தி இருக்கின்றதென் றும், பூமியின் கீழ் அகோகாலம் கெட்டுக்கிடந்துண்டென்றும், ஜனந்தபம் தெரியுமென்றும், திகமோ ன்ற மந்தறைய சித்த வித்தைகள் தெரியுமென்றும் பெ ருமைபாாட்டினான். அப்பொழுது மகான் “அப்பா, பகலிகள் ஆகாயத்தில் பறக்கின்றன. பழக்கன் பூமி யின் கீழ் அதிகாலம் மறைந்திடக்கின்றன. மின் கன் ஜலத்தில் வகிக்கின்றன. துக்காதிகள் தாழ்த்த ஐந்துக்கிப்போல் கடப்பதிலும் என்னவாம். எட யுணப்போல கடக்க, எருமை முதலிய கற்றுகன்களை விருத்திசெய்! காவத்தையும் கோபத்தையும் அடக்கி விடு!” என்ற மறமொழி கூறினார். தாயுமானவரும் “சினையிதக்க கற்றுகன்களிடையெல்லாம் பெற்றுகளும் மனமுதற்க கல்லாக்கு வாயென் பாயயே” என்ற சொல்லி யிருக்கினார். ஆகையால் மனது தனது வால னைகன் யாவையுயிற்ற அதன் உண்மை ரூபத்தை அடைதலே வாக விர்த்திகளையும் விட மொனது என்பது எளிதில் விளங்கும். இதுவே ‘அருமையாம் வித்தி.’

King Jayasen or the Triumph of Righteousness.

ஜயசேன ராஜன்.

“தர்மமே ஜயம்”

—:(*)—

(20வது வாலியம் 307-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

கடற்கொள்ளைக் காரர்கள் ஸாகரிகை யென்னும் பெண்மாணிக்கத்தை விஜயபுரம் என்னும் நகரத்திற்குக் கொண்டுபோய் விற்றப் போட்டார்கள். இவளை வாங்கின பிரபு அந்த விலிருந்த குழந்தைகளுக்கு விக்ஷை முதலிய வைகளைக் கற்பித்துக் கொடுக்கும் வேலையில் இவளை நியமனம் செய்தான். படிப்பு, தையல் வேலை முதலியவைகளில் இவள் வகைநேர்ந்தவ என்று முன்னமே சொல்லியிருக்கிறோமே. வெகு சீக்கிரத்தில் விஜயபுரம் முழுதும் ஸாகரிகையின் பெயர் பரவியிட்டது. எங்கே பார்த்தாலும் ஜனங்கள் அவளுடைய அழகு, படிப்பு, அறிக்கை முதலிய குணங்களைப் பற்றிப்பேச ஆரம்பித்தார்கள். அன்றியும், காளம், தையல் முதலிய தொழில்களை இவள் விசிந்திரமாய்ப் பரப்பவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுத்து வந்தபடியால் பெரியமனிதர்விட்டுப் பிள்ளைகளெல்லாம் எங்கும் இவளைப்பற்றி வியந்து பேசும் தொடங்கினார்கள். விஜயபுரத்தரசனான ஜயப்பிரதாபன் என்பவன் சபாவத்தில் வெகு கல்வான். நன் நகரம் முழுவதும் ஜனங்கள் ஸாகரிகையைப்பற்றிப் பேசுவதைக் கேட்டு கிப்பிழந்து அவளை நேரில் பார்க்க விரும்பி அவளிடம் சென்றான். ஸாகரிகையோ தன்னுடைய பிறப்பை ஒருவருடனும் சொல்லிக் கொள்ளாமல் எழும்பெண்போல் நடந்து கொண்டிருந்தாள். விஜயபுரி அரசன் ஸாகரிகையைக்கண்டு அவளுடன் பேசிச் சந்தோஷமடைந்து அவள் குல கொந்திரங்களை விசாரிக்க, அவன் தான் சாதாரண மனுஷியென்று சொல்லிக்கொண்டான். ஜயப்பிரதாபன் அவ

ளை முதலில் பார்த்து இவள் சகலமான நற்குண நற்செய்கைகளினுடைய அவதாரத் தானே என்னவோ என்றெண்ணினான். அவள் பிறப்பு எப்படி யிருந்தாலும்கூட, அவளைத் தான் கலியாணம்செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு அவளிடம் விடைபெற்று விடுபாய்ச் சேர்ந்தான்.

இங்கு இப்படியிருக்கையில், ஜயசேனன் தன் மந்திரி சசிலனுடன் சில நாளைக்குப் பிறகு தன் பெண்சாதி பானுமதி தனக்கு சண்டுகொடுத்த குழந்தையாகிய ஸாகரிகையைப் பார்க்க விரும்பினான். அவனுடனே காந்தார நேசத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுக் கூர்ஜரநேசம் வந்து சேர்ந்தான். கப்பலிவிட்டு இறங்கினதும் தன் சண்மணி சுகமாயிருக்கிறாள் என்னவென்று விசாரிக்கையில், அங்காட்டு அரசன் குணசீலனும் அவன் பெண்சாதி மிருதுபாஷினியும் ஸாகரிகை இறந்துபோய் விட்டதைத் தெரிவித்தார்கள். அவைக்கேட்க ஜயசேனனுக்குண்டான துக்கம் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல; அவன் தன் பெண்சாதி போன துக்கத்தைப் பெண்ணைப் பார்த்து மறப் போமென்றிருந்தான். பெண்ணும் போய்விட்ட செய்தி காதில் கிழவே முன்வைந்த காலப் பின் வாங்கத்தன் கப்பலில் வந்து உட்கார்ந்தான். ஒருவனிடமும் பேசவில்லை. திசைத்திப்பித்துப் பிடித்தவன்போலக் கப்பலில் யார் என்னகேட்டாலும் பதில் சொல்லாமல் உட்கார்ந்து விட்டான். மந்திரி சசிலன் ஒன்றும் தெரியாதவனாய் கப்பலில் திருப்பிக் காந்தாரநேசத்துக்கு நடத்துக்கொண்டுபோக உத்தரவு செய்தான். கப்பல் போய்க்கொண்டிருந்தது.

கூர்ஜரம் காந்தாரம் இந்த இரண்டு தேசங்களுக்கும் மத்தியில் ஸாகரிகை அப்பொழுது வசித்துவந்த விஜயபுர நேசமிருந்தது. அவ்விடத்தின் அரசன் ஜயப்பிரதாபன் என்றும், அவன் நற்குண நற்செய்கைகள் உள்ளவனென்றும் முன்னமே சொல்லியிருக்கிறோமே. அரசர்கள்

ஸ்வாரி போகும் கப்பல்கள் ஆழகாயிருப்பது
 டீன் தூரத்திலிருந்து பார்க்கும்பொழுதே அதி
 ல் அரசர்கள் போகிறதாகத் தெரியக்கூடிய
 மிருக்கும். அன்றையதினம் ஜயசேனன் கப்பல்
 கடலில் போவதைக்கண்டு சேவகர்கள் ஜயப்பிர
 தாபனிடம் கொல்ல, அவன் சுவாரிபோகிற
 அரசன் யாதோ போய்ப்பார்த்து அவருக்குத்
 தக்கபடி மரியாதை செய்யவேண்டு மென்று
 தினைத்துத் தனது படகில் எதிர்கொண்டு வந்
 தான். ஜயசேனனது கப்பலினிடம் வந்து மந்திரி
 யாகிய சசிலனை விசாரித்த, அவன் சமாசாங்
 களை பெல்லாம் தெரிவித்தான். மந்திரி உள்
 வர புய்வபடிசொல்லி “நீர் கப்பலினில் கப்பும்,
 இல்லாவிடில் வேண்டாம்; எங்கள் அரசன் ஜய
 சேனன் பேசி மாதமுன்றுபிற்பு” என்று. அ
 லைக்கேட்டு ஜயப்பிரதாபன் வியாபித்து ஆ. ஆ.
 ஆச்சரியம்! நான் கொஞ்சநேரம் பேசிய பார்த்து
 கட்டுமா என, அதற்கு மந்திரி உம்மாஸ் ஆன
 மட்டும் பாருமென்றான். விஜயபுர தெசுந்தராச
 னும் தன்னால் கூடியவரையில் முயன்றான்: ஜய
 சேனன் ஒரு பேச்சுக்கூடப் பதில் சொல்ல
 வில்லை. ஜயப்பிரதாபன் நிகவும் மனதிரங்கின
 வனுதலால் எப்படியாவது ஜயசேனனைப் பேசச்
 செய்ய வேண்டுமென்றெண்ணி மந்திரியாகிய
 சசிலனிடம் வந்து, “ஐயா, எங்களுநிலில் வரஸ்
 வகிபோலப் பழப்பில் தெற்றத் ஒரு பெண்
 மணி யிருக்கிறான்; அவர் எப்படியப்பட்டவரோ
 யும் சந்தோஷப்படுத்துவான்; அவனைக்கொன்றி
 இவரைப்பேசச் செய்யலாம்; அப்பொழுதா
 வது இவர் வரையத் திறக்கிறா பார்ப்போ
 மென, அதற்கு மந்திரி ஒப்புக்கொண்டான்.
 உடனே ஜயப்பிரதாபன் வாகரிலைக்கு அனு
 ப்பி வாவழைக்க, அவன் கப்பலண்டை வந்து
 சேர்ந்தான். அவனைக் கண்டதும் கப்பலிலிரு
 ந்த ஜனங்கவெல்லாம் இவர் தெய்வப் பிறப்
 பாக இருப்பானோ என்னவோ, இவன் தப்பா
 மல் ஜயசேனைப் பேசச்செய்வான் என்று

எண்ணினார்கள். ஜயப்பிரதாபனுக்கு அவனைப்
 பார்க்க வெகு சந்தோஷமாய் இருந்தது. அவ
 ன் அவனைப்பார்த்து, “குழந்தாய்! இந்தக்
 கப்பலில் ஓர் அரசன் மூன்றுமாதமாய் வாழ்ந்த
 வாமலிருக்கிறாய். அவரை நீ கூடிய வரை
 யில் முயன்று பேசச்செய்ய வேண்டு” மென்று
 சொல்ல, அவன் அப்படியே நான் கூடியவரட்
 டும் பிரயாணப்படுகிறேன் என்று ஒப்புக்
 கொண்டான்.

உடனே அவன் எல்லாரையும் கொன்றும்
 எட்டியிருக்கச் சொல்லிவிட்டுத் தான் ஜய
 சேனன் முன்பாக உட்கார்ந்து கொண்டு, தான்
 பிறத்ததும் வளர்த்ததும் அதியோடந்தமாகச்
 சொல்லிப், அதைக்கேட்டும் கோமலிருந்த
 ஜயசேனன் திரவென்று கண்ணிழித்துப் பார்
 த்து, வாகரிலை அவன் தாய்போல் அதே வடி
 வமாயிருப்பானாகையால் அவனைப் பார்த்து,
 “நீயார் அம்மணி, என்னருரைப் பென்சாதி
 சாடை உன் முகத்தில் எங்குத் தொழ
 கிறதே! நீ சற்று முன்னே சொன்னதை
 என்னைப்போலிருக்கிறது; இதே புருவம்,
 இதே கண், இதே நாவு. இதே உருவம் என்
 பென்சாதிபிட மிருக்கனவோ. உன் பெயர்
 என்ன? இன்னபொருதடவை உன் கைகளைச்
 சொல் என்றான். அதைக்கேட்டு வாகரிலை,
 “ஆம், என்னை உங்கள் கைப்போலத் தானி
 ருக்கிறது என்றான்” என. அதற்கு ஜயசே
 னன், நான் பட்டிருக்கும் கஷ்டத்தில் ஆயிரத்
 திலொன்று நீ பட்டிருப்பாயா? என அதற்கு
 வாகரிலை, “நான் வயதில் சிறியவனாய் உக்
 கன் பெண்ணென்று சொல்லக்கூடியவனா யிரு
 த்தபொதிலும், நீங்கள் எவ்வளவு கஷ்டப் பட்
 டிருக்கிறீர்களோ, அவ்வளவு கஷ்டம் நானும்
 பட்டிருக்கிறேன் என்றான். உடனே ஜயசேன
 ன் கொஞ்சம் எழுந்து உட்கார்ந்து அந்த
 பெண்ணையும், தனக்கு வதிலில் உட்காரச்சொல்
 லி, உன்பெயர் என்னவென்று கேட்ட; அதற்

சொல்லும்படிச் சுட்டினா யிட்டதாகக் கனவு கண்டான். அப்படி தான் செய்யுங்கால் கடைசியில் தான் எதிர்பார்த்திருந்த கனவுகளை யடை யலாகும் என்றும் கனவில் தெவதை தன்னிடம் சொன்னதாகக் கண்டு உடனே எழுந்திருந்து கண்டதை எல்லாவிடமும் சொல்லி அந்த நிமிஷமே அம்மிவாயின் கோவிலுக்குப் போக வேண்டுமென்று தெரிவித்தான்.

ஜயப்பிரதாபன் அது கேட்டு அப்படியே யெல்லோரும் அங்கிடம் போனோம். அங்கேயிடில்லை. ஆனால் இரண்டுநாள் என் கதரத்தில் வந்து இளைப்பாறிப் போகும்படி பிரார்த்திக்கிறேன் என, ஜயசேனன் அப்படியேசெய்ய ஒப்புக்கொண்டு கிஜபுரா நகரத்திற்கு ஸாக்ரிகை மத்திரி முதலிய தன் பரிவார ஸந்தம் போய்ச் சேர்ந்தான். அப்பொழுது ஜயப்பிரதாபன் ஜயசேனனுக்கு கிருந்து செய்த விமரிசையை அகிசேஷன்கூட வர்ணிக்க முடியாது. ஜயசேனன் தன்னைப் பொன்ற அரசன் என்பதற் காரகம், பெண்கள் நாயமாண ஸாக்ரிகையின் நயப்பனாற் என்பதற்காகவும், சிக்கிரம் தனக்கு மாமனாகப் போகிறான் என்பதற்காகவும் இவருக்கு ஜயப்பிரதாபன் முன்மடங்கு மரிபாவை செய்ததாகச் சொல்லலாம். ஜயசேனனும் தன் பெண்ணினிடம் கிஜபுரியரசன் வைத்த விசுவாஸத்திற்காக அவனிடம் வெகு நிர்ந்தயம் இருந்தான். அவர்கள் கலியாணத்திற்குப் புஷ்பபுரி நகரத்தில் அம்மன் சந்திப்பில் நடத்தி வைப்பதாகச் சொன்னான். உடனே எல்லோரும் அந்நகரத்திற்குப் புறப்பட்டார்கள். காற்றும் இவர்கள் மனோதகத்திற்குத் தகுந்த படி வாட்டமாய் விதி ஸுருவாய் மியாணத்தை ஒரு வாரத்தில் முடிந்தது.

ஜயசேனனானவன் தன் பெண், ஜயப்பிரதாபன் முதலான எல்லோருடனும் அம்மன் சந்திப்போய்ச் சேர்ந்து அம்மனை வணங்கித் தொழுது வை கூப்பிக்கொண்டு தின்குன்.

அந்தக் கொயில் பூசாரி பானுமதியைப் கூடவி லிருந்து எடுத்துப் பிழைப்பூட்டி வைத்த மகா யோகி பென்பவர். ஆனால் அப்பொழுது அவர் மிகவும் கிறவாயிருந்தார். பானுமதியோ தப சிப்பெண்ணை அந்தக் கொயிலில் அம்மன் பூவாஜக்கு வேண்டிய சாமான் முதலியவைகளை எடுத்துக்கொண்டு மகா யோகிக்கு சமீபமாக நின்று கொண்டிருந்தான்.

ஜயசேனன் தன் பூசைபெல்ளாம் முடிந்து விட்டுக் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு அம்மனைக் குதிக்க ஆரம்பித்தான். மதித்த முடிந்தபிறகு தன் சுந்திரத்தைய முதலிலிருந்து எடுத்துச் சொல்லலானான். “அம்மிவாய், நான் காத்தா நேசத்தாயன்; சிம்மன் நேசத்தில் பானுமதி பென்னும் பெண் மானிக்கத்தைய மணம் புரித் தேன். அவளை ஊருக்கவழித்து வரும்பொழுது கப்பலில் அவள் ஓர் பெண்மணியைப்பெற்ற மான்டான். அந்தக் குழந்தையைக் கூட்டி நேசத்தில் மிருதாபாஷ்ணிரிடம் வளர்த்து வா விட்டுப் போனேன். அவள் 11-வயது வரையில் என் கண்மணியை வளர்த்துக் கலட சூழில் என் பொல்லாத காலத்தால் மகளைக் கொல்ல நினைத்தான். என்னு நற்காலமன்று என்று குழந்தையை விஜயரா. நேசத்தில் கொன்றிப்போய்ச் சேர்ந்தது. அங்கிருந்து இங்கு வந்தேன். நீ என்ன உத்தரவு கொடுக்கிறாயோ அதைப் பெற்றதுக் கொள்கிறேன்” என்ற முடிந்தான்.

ஜயசேனன் பூசை செய்யும் பொழுதேபாறு மதி அவன் முகக் குறிகளால் அவன் இன்னு னென்ற அறிந்து கொண்டான். அவன் தன் சந்திரத்தையர்சொல்லி முடிக்கையில் “கண் டென் கடைசியில் என் காதலை, என் பிராண னாதனை” என் சொல்லி அவன் முன் வைப்படைந்தான். அதுகேட்டு ஜயசேனன் “இதென்ன ஆச்சரியம்! இத்தனத்தியா? நாதனைக்கண்டே ன்என்று முன்வைப்போகிறான்; முடித்திசொல்,

சம் நன்னிர் நெளிந்து இவனைப் பிழைப்பூட்
டுங்கள் என, அநற்குமகாயோகி, “மகாராஜனே
நீங்கள் அம்மிசைமுன் சொன்னவை நிறுமா
யின் இவன் நங்களை நாதன் என்று சொன்ன
தும் நிறும் தான்” என, அநற்கு ஜபசேனன்,
“என்னை நாதனென்று கூப்பிட இவ்விலகத்தில்
ஒருவருமில்லையோ. இந்தக் கைகளாலே என்
பென்சாதிவைய சமுத்திரத்தில் தூக்கி யெறிந்த
வன் நானே என்றான். உடனே மகாயோகி
தான் பெட்டியைக் கண்டெடுத்ததும், அதில்
கடித்தவர்க் கண்டதும், அதிலிருந்த பெண்
னாகிய பாஹுமதியைப் பிழைப்பூட்டி அந்நக்
கோவிலில் தபசிப்பெண்ணை வைத்ததும் ஆதி
யோடந்தமாய்ச் சொல்லி முடித்தான். இதற்
குள் பாஹுமதி முர்ச்சை நெளிந்தெழுந்து
“என் புருஷன் ஜபசேனனல்லவா என்றான்
திற்குறு” என, அநற்கு அவன், “ஆகா,
என் பிராணநாயகி பாஹுமதியின் குரல் இவ
ளிடமிருக்கிறது” என்று சொல்லித் தன் பெ
ன்சாதி பிழைத்திருப்பதைக்கண்டு ஆனந்தக்
கடலை மழ்வினான். மறபடியும் கைகளைக்
கூப்பிக்கொண்டு தன் பென்சாதிவையத் திருப்
பிக் கொடுத்ததற்காக ஜபசேனன் அம்மிசை
வையப் பிரார்த்திக்க, வானிலிருந்த மோதித்
தை பாஹுமதி பார்த்து “என் பிராணநாதா,
நாது கலியாண காலத்தில் தாய்கள் போட்டுக்
கொள்ள என் தப்பினா கொடுத்த மோதியைக்
கவா இவ!” என, அவன், “ஆம், அது இருக்
கட்டும், முதலில் நான் இந்தக் கைகளால் உன்
கைச் சமுத்திரத்தில் புதைத்தேனே; அந்நக்
குறித்ததை மறிந்து மறபடியும் இவைகளைத்
தழுவித் கொள்வாயாக” என்றான்.

இதற்குள் ஸாகரிகைக்குச் சந்திரனும் பொ
ருத்தக்கடலில்லை; தன் நாயகரைக் கட்டிக்
கொண்ட வேண்டிமென்று ஒடினான். ஜபசேன
னும் தன் மீன்கிக்குத் தன்பெண்ணைக் காண்
மித்து “இவ்வந்தான் உன்வயிற்றுக்குப் பாயா
யிருந்து கடலில் பிழைத்தபெண். கடலில் பிறத்

ததால் ஸாகரிகையென்று என்னால் காணப்
பெயர் அளிக்கப்பட்டது” என்று கூறி, பாஹு
மதியும் தன்மகளை மாப்போடு அணைத்துக்கொ
ண்டு கொண்டாடி ஆனந்தக்கண்ணிர் பெருக்கி
னான். ஜபசேனன் தனக்குண்டான் பாக்சியத்
தைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து, “அம்பிகாய் என்
நாயே, இந்தக் கலிகாலத்தில் சத்தியமுள்ள
தெய்வம் நீயே! கனகில் வந்துதித்து இறந்து
போன என் பென்சாதிவையத் திரும்பக் கொ
டுத்தாயே. வருஷாவருஷம் உன் போனிலுக்
குப் பூஜை நடப்பிக்கிறேன்” என்று சொல்லி
அநேகவிதமாய் அபிஷேகங்கள் அம்மனுக்கு
நடப்புகித்து, அன்றையதினம் ஜயப்பிரதாபனு
க்கு ஸாகரிகையைக் கலியாணஞ்செய்து கொ
டுத்தான்.

ஜபசேனன் எப்பொழுதும் நன்மையைக்
கைக்கொண்டவனு இருந்தபடியால், கடைசி
யாய் அவன் நன்மை அபினைக்காத்து அவன்
பென்சாதி பிள்ளைகளை அவனுக்குத் திருப்பிக்
கொடுத்தது. சகிலன் என்றும் அவன் மந்திரி
உண்மை, சம்பிக்கை, விசுவாஸம் இவைகளுக்கு
இருப்பிடமாயிருந்தான். இவன்மத்திரம் நல்
லவனுபிராமல் கெட்டவனுப் இருந்திருந்தால்
ஜபசேனன் கூடவும் முதலான நேசங்களில்
சஞ்சாரம் பண்ணிக்கொண் டிருந்தபொழுது
இவன் நேசத்தைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கவா
மல்லவா? மகா யோகிவையப்பொன்ற நல்ல
பிராணி எந்த உலகத்திலும் கிடைக்காக்கல்.
நன்மையைச் சனங்களுக்கு இன்னகிதமாய்ச்
செய்யவென்றிமென்றிருந்தவர் அவரே. இவர்
கனில் கொடியவர்கள் மிருதுபாஷினி குண
வீன் இவர்களிருவர்களை. அவர்களுக்கான
கதியை விசாரிப்போம். அவர்கள் ஸாகரிகை
வையக்கொல்ல யந்தனின்ற சங்கதியும் அவன்
தெய்வச்செயலால் பிழைத்துப்போனதும் அந்
தொத்து சனங்களுக்குத் தெரிந்ததுகிட்டது.
ஆபகாலத்தில் நன்மைக் காப்பாற்றினவன்
பெண்ணைப் பாதகி கொல்ல நிறைத்தானென்று
அவன்மேல் கோபங்கொண்டு ஒருசார் நிரூத்
தி அவன் விட்டில் நெருப்புவைத்து, அவளை
யும் அவன் புருஷன் குழந்தை முதலான யாவ
ரையும் கொன்றான். நித்கு சினைத்தால் நித
கே கிரையுமல்லவா?

“பிறர்க்கின்ன முற்பகற் செய்யிற் நமக்கின்ன பிற்பகற் ருமே வரும்.”

“அம்பிகேயுண்ணாளினிமைப்பொழுதும்மறவாமல் தும்பிமுஞ்சாகழியாகத் துயவியத்திலிவைத்து நம்பியுண்ணாணமல்லநமச்சீவாயவெனத்தொழுது கும்பமுனிச்சகயச்சீவர்குணமுடன்போதித்துவந்தத் துவம்பதமாப்பொருள்நிறைந்தாகவியநாமாவளியை நம்பியுண்பாதமேசாணென்றாககழிநியாகக் கும்பிட்டேன்தாயேனைதவிசுமாய்வலுவிலிவந்த [மே!]” வம்புதன்பெல்லாமுன்னருளாவின்பமாய்முடிசுவம்.

ஓம் தத்ஸத்.

—(ஃ)—

COCOA-BUTTER.

தேங்காய் வெண்ணெய்.

—(ஃ)—

தேங்காயின் விலை வர வர ஏறி வருகிறது. முன் காலணவுக்கு கிறீட் தேங்காய் இப்பொழுது ஒரு அணுவுக்கு விலைப்போகிறது. இன்னமும் விலையேறமென்று சொல்லுகிறார்கள். இதற்குக் காரண மென்னவெனில், தேங்காய்க் கொப்பரையிலிருந்து எடுக்கப்படும் தேங்காபெண்ணெயைச் சுத்திசெய்து ஒருவிதமான வெண்ணெய் செய்கிறார்கள். அது சாதாரண வெண்ணெய் போலவேயிருப்பதால் ஜனங்கள் மேற்குத் தேசங்களில் அதை ஏராளமாக உபயோகிக்கிறார்கள். இந்தியாவிலிருந்து தேங்காய் கொப்பரைகள் இதற்காகவென்று ஏராளமாக ஏற்றுமதியாகின்றன. தேங்காய் வெண்ணெய்க்காக மேற்றிசை விபாபாரிகள் அதை அதிக விலைகொடுத்து வாங்கிக் சுப்பிலேற்றிக் கொண்டு போகிறார்கள். தேங்காய்க் கொப்பரையை சிறு துண்டுகளாக நறுக்கி எண்ணெயெடுக்கும் யந்திரத்தில் போட்டு ஆட்டி தேங்காய் எண்ணெயைப் பிழிந்தெடுத்து எடுக்கிறார்கள். அந்த எண்ணெயில் வெண்ணெயிலுள்ள சுத்தமான கொழுப்போடு சோப்பு செய்வதற்குப்ரியாகமாகும் அசுத்தக் கொழுப்பும் சேர்த்திருக்கிறது. இதற்கு சோப்புக் கொழுப்பு (Soap fat) என்கிறார்கள். இதனுடைய தேங்காபெண்ணெய்காரநல் வேகமடிக்கிறது. இதை யெடுத்துவிட்டு சுத்தி பண்ணினால் வெகு காலத்துக்கு அது கெடாமலிருக்கிறது. தேங்காய்

எண்ணெயை ஒரு பெரிய தொட்டியில் விட்டு அதில் சாக்குப்பொடியை (சீமைச் சுண்ணாம்புப்பொடி) கலந்தால், அந்தப்பொடி சோப்புக் கொழுப்போடு சேர்ந்து கொண்டு அடியில்போய் தங்குகிறிடுகிறது.

பிறகு தெளிந்த எண்ணெயை மற்றொரு தொட்டியில் யந்திரத்தின் விசையால் மேலிழுத்துப் பாய்ச்செய்கிறார்கள். இப்படி அந்த எண்ணெயைக் குழாய்வழியாக ‘பம்பு’ செய்யும்பொழுது அதிலுள்ள மஷ்டிகள் போகும்படி அதை நலைத்து வடிக்கட்டும் யந்திரங்கள் மூலமாகப் பாய்ச்செய்து இப்படி வடிக்கட்டியிறக்கிய நெய்யை ஒருதொட்டியில்விட்டு அழுக்கி 270 டிகிரிக்குமேல் நீராவிக் குழாய்கள் மூலமாகச் சூடேற்றுகிறார்கள். தேங்காய் நெய்யானது ஸ்படிசுமப்போல் சுத்தியாகிறவரையில் இப்படிச் செய்கிறார்கள். பிறகு அதை தானாக நிறுக்கும் ஒரு யந்திரத்தில் பாய்ச்சி சம அளவுள்ள சுதர கனத்துண்டுகளாகச் செய்து பிஸ்கினாகக் கிறீட்கிறார்கள். குழாய்களில்விட்டு உருண்டை வடிவாகவும் செய்து கிறீட்கிறார்கள். இந்தத் தேங்காய் நெய் வெகுநலத்துக்குக்கெட்டுப்போகா திருப்பதோடு வெண்ணெய் நிறமாகவு் நிறுக்கிறது. சுத்திசெய்த தேங்காய் நெய்ஸ்படிசுகிறமாயிருப்பதைவெண்ணெய்போலிருக்க நிறமேற்றுகிறார்கள். இது ஏராளமாக விலைப்போகிறது. இந்த தேங்காய் வெண்ணெய் செய்கிறவர்கள் வேண்டிய அளவுக்கு செய்ய முடியாதபடியால் சரக்குக்கு கிராக்கியுண்டாகிறதென்று சென்ற சில வருஷங்களில் இதன் விலை ஒன்றுக்கு ஒன்றிரையாக ஏறிவிட்டது. இந்தத் தேங்காய் வெண்ணெய்க்கும் சாதாரண வெண்ணெய்க்கும் கிறீத்தியாலம் கண்டு பிடிப்பது சாதாரண ஜனங்களுக்குக் கட்டாமையாக விருக்கிறதாம். மாதக்கணக்காக இதை வைத்திருக்கலாம்: கெட்டுப்போகிறதில்லை.

சாக்குத்துவானில் பிரிக்கப்பட்ட சோப்புக் கொழுப்பை ‘ஸல்பரிக் அலிட்’ (கந்தகத்திராவகம்) விட்டுக்கலந்தால், அது சாக்குத்துவகரைந்துபோகும்படிச் செய்கிறது. சோப்புக் கொழுப்பு கிறீட்டில் மேலே யிறக்கும். அதை யெடுத்து சோப்புச் செய்கிறவர்களுக்கு கிறீட்கிறார்கள். கொப்பரையின் மேல்தோல் முதலிய

வற்றை மாட்டுக்கும் பன்றிக்கும் நல்ல தீனி யாக விற்கிறார்கள். ஆறேழு வருஷங்கள் முன் ஆஸ்திரியாவில் இந்தத் தேங்காய் வெண்ணெய் ஒருநாளைக்கு 40 டன் செய்துவந்தார்கள். இப் பொழுது தினம் 300 டன்னுக்குக் குறையாமல் செய்து விற்கிறார்கள். இன்னமும் சரக்குக்கு கிராக்கியிருக்கிறதாம். இப்படியாக நமது தேசத்தில் விளையும் முக்கிய வஸ்துவான தேங்காய்க்கு அந்நிப தேசத்தார் போட்டியால் மிகுந்த கிராக்கி யேற்பட்டு ஏழைகளுக்குத் தேங்காய் கிடைப்பது கஷ்டமாகவிருக்கிறது. தேங்காயோட்டினால் அழகிய புத்தான்கள் செய்து விற்கிறார்கள். மனப்பழக்கமாகிய கல் வியோடு கைப்பழக்கமாகிய தொழில் சாமர்த் தியமும் ஏற்படவேண்டும். அதிலும் யந்திரங் களின் உதவியால் ஏராளமாகச் செய்வதற்கான சாதனங்கள் ஏற்படவேண்டும். மேற்றிசையா ருக்கு யந்திரங்களின் உதவி ஜாஸ்தியாக விருக் கிறது. நமக்கு பூசாரத்தின் உதவியால் விளை பொருள் சாஸ்தியாக விருக்கிறது. அதை உப யோகிக்கும் வகையறியாமல் இருப்பதால் நம் தேசத்தில் விளைந்தபொருளை நாமே யனுபவிப் பது கஷ்டமாகவும் கிராக்கியாகவும் போகி றது. இதற்கெல்லாம் பரிசாரம் பலபேர் பல விதமாகச் சொல்லுவார்கள். யார் என்னசொ ன்னாலும் மனப்பழக்கம் (ஃஸி)யின்றி ஏதுவும் ஆகாது. மனப்பழக்கம் உள்ளவர்கள் இத்தே சத்தில் பரகசுத்திலேயே நாட்டம் வைத்தவர்க ளாகவிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இசுபரமிரண்டை யும் ஏகமாயறிந்து பரோபகாரார்த்தம் பரத்தில் கண்ட உண்மைகளை இகத்திபயோகித்து ஜனங்களுக்கு நல்வழி காட்டல்வேண்டும். அதற்கு தனவான்கள் உதவிவேண்டும், தனவா ன்கள் மொட்டியம் தலைக்கேறி இந்தியசுகத் தில் முழிக்கிடப்பதால் அவர்களுடைய சகா பம் கிடைப்பது அரிதாயிருக்கிறது. திருவன் ளுவர்க்கு ஏலேலோ சிங்கன் கிடைத்தாற்போ லும், ஏலேலோ சிங்கம் செட்டிக்குத் திருவன் ளுவர் கிடைத்தாற்போலும் சாதகசாதனங்கள் பொருந்த அமைபவேண்டும்.

ஓம்நத்ஸத்.

Dr. H. L. Batliwalla, Dadar, Bombay.

டாக்டர் பாட்லிவாலாவின்
கைகண்ட மருந்துகள்.

குளிர்சா மருந்து மாத்திரைகள் ரூபா 1-0-0.
பலவீனம், காசரோகம், அஜீரண முன்னவர்க ளுக்கு மிகவும் உபயோகமான தாது விருத்தி மாத் திரைகள் ரூ. 1-8-0.

பல்பொடி சாஸ்திர முறைப்படி செய்யப்பெற் றது வாய் காற்றத்தைப் போக்கும் 0-4-0.

கடிமருந்து ஒருநாளில்கடிப்பைவிடத்திற்கும் 0-4-0 இம்மருந்துகள் எங்கும் கிடைக்கும். கிடைக்கா விட்டால் பம்பாயில் Dadar, Dr. பாட்லிவாலாவுக்கு எழுதவும்.

Dr. H. L. Batliwalla, Worli, Dadar, Bombay.

விளம்பரம்.

கார்பாலிக் தேபௌடர்.

(Carbolic Tooth Powder.)

இத்பப்பற்பொடி வாயிலுண்டாகும் துர்நாற்றத் தைப்போக்கி, பல்லைச்சேர்த்த எல்லா வியாதிகளைப் போக்கி பற்களைக் கெட்டிப்படுத்தும். டின் 1-க்கு 1½ அணு; டஜன் 12 அணு. 1-டஜனுக்கு வி. பி. சார்ஜ் 4 அணு.

“எட்வர்ட் பௌடர்” (Edward Powder)

“ரிஷர்” என்ற சொல்லும் படை, கடி, தேமல் முதலிய வியாதிகளை 2½ மணி நேரத்தில் சொஸ்தம் செய்யும். எலும் முதலிய விஷமருந்துகள் கலப்பில் 1½ புட்டி 1-க்கு அணு 4.

ஒருடஜன் புட்டி ரூ. 2-8-0 ஒன்று முதல் எலுபுட்டி கள் வரையில் பாக்கி வி. பி. சார்ஜ் 4 அணு 6.

நரைக்கு மருந்து (Hair Dye)

திப்பிசின் நாரைத்த மயிரை இரண்டு நிமிஷத்துக் குள் டையுபடி கற்பாக்கிவிடும். கெடுத் செய்யக் கூடியது ஒன்றும் இதில் கிடையாது. 1-புட்டி 3-ஈ” திற்ப்போதுமானது. டைரோஷன் மருந்துடன் அனுப்பப்படும். புட்டி 1-க்கு விஷ 12-அணு; டஜன் 1-க்கு ரூ. 1 முதல் 3-புட்டிக்கு வி. பி. சார்ஜ் 4 அணு.

ரோம சங்காரி ஸோப்: (Hair-Killer Soap)

தேசத்தின் எந்தப்பாகத்திலும் இந்த ஸோப்பை உபயோகித்தால் யாதொரு செடுதியுமின்றி ரோமங் களைச் சங்காரம் செய்துவிடும். 6-ஈ” திற்புட்டி உப யோகிக்கக்கூடிய கட்டி 1-க்கு விஷ 6-அணு; டஜன் ரூ. 4. வி. பி. சார்ஜ் 1-முதல் 3-க்கு 4 அணு.

Address: Messrs. J. Sur & Co.,
General Order Suppliers.
P. O. (C) Cossipore, Calcutta.

PONNUSAWMY PILLAI & SON,

40, 41, 42, Rattan Bazaar Road,

M A D R A S.

நார்க்காலிகள், மேஜைகள், பிரோக்கள், கட்டில்கள், இன்னும் என்ன மர ஸாமான்கள் வேண்டுமானாலும் அனுப்பக்கூடும். எஜமானரே நேரே பார்ப்பதாலும், நல்ல மரத்தையும் தகுந்த தச்சர்களையும் கொண்டு வேலை செய்வதாலும், விலை மலிவாய்க் கொடுக்கக்கூடும். விலை கேட்கலாக வேண்டியவர்களுக்கு இனாமாக அனுப்பப்படும்.

பொன்னுசாமி பிள்ளை அண்ட் ஸன்,

40, 41, 42, பெரம்புக்கடைத் தெரு.

ஜார்ஜ்டவுன், மதராஸ்.

இனம்! இனம்!! இனம்!!!
விலையுமில்லை தபாற் செலவுமில்லை.

போலிச் சரித்திரம்.

வர்த்தக சம்பந்தமான சிறுபுத்தகம். இப் பொழுதுதான் வெளியாகியது. வாசிப்பதற்கு வெகு விநோதமாயுள்ளது. தமிழறிந்தோர் ஒவ்வொருவரும் வாசிக்கத்தக்கது. பொது நன்மையைப் பெரிதுக்கொண்டுள்ளது. விலாத்ததைத் தெரிவிப்போருக்கு இனமாய் அனுப்பப்படும்.

வைத்திய சாஸ்திரி
மணிசங்கர் கோவிந்தஜி,

ஆதங்க கித்ரஹ ஓளஷதாலயம்,
22, பிராட்வே மதராஸ்.
ஏஜன்டு:

M. A. செல்லையப்ப முதலியார்,
38, சின்னக்கடைத்தெரு,
திருச்சிதம்பலம்.

“இந்து நேசன்”

—(*)—

இது வாரம் இரு முறை, அதாவது பிரதி திங்கட் கிழமையிலும் வியாழக்கிழமையிலும் பிரசுரமாகி வரும் இனிய செத்தமிழ் பத்திரிகை. இதில் கல்வி, கைத்தொழில், விவசாயம் இராஜாங்க விஷயங்கள், வியாபாரம், சுகாதார விதிகள், சந்திரன் சந்திரன் மிகுந்த பெரியோரது சரிதங்கள், உள்நாடு வெளியூர் வர்த்தமானங்கள், பொது ஸ்கூலிப் புகள், கோர்ட்டு விஷயங்கள், பால்க்கும் பால்கைகளுக்கும் உபயோகப்படத்தக்க விதிகள், மத விஷயங்கள், சருங்கச் சொல்லின் தேச ஆமோபிவிருத்திக்குரிய சகல அபிசங்களும் பொருத்தி, ராஜபத்திராஜ விசுவாசம், முதலியனவற்றன் பந்துண்டாரும் படி, எளிய செத்தமிழ் கடைபிடித்த கல்வியாளரால் எழுதி எழுதப்பட்டு வருகிறது.

வருஷ சந்தா ரூ 5; ஆறு மாதங்கு ரூ 2-8-0

மாணேஜர் ‘இந்துநேசன்’

18, லிங்குசெட்டி வீதி, ஜார்ஜ் டவுன் சென்னை.

ஸ்ரீமத்வால்மீகி இராமாயண வசனம்.

பண்டித நடேச சாஸ்திரியாரால் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு, தகுந்த தமிழ் வித்வான் களால் பார்வையிடப்பட்டு, பிழைபறப் பரிசோதித்துப் பிரசுரஞ் செய்யப்பட்டது. தயாராயிருக்கும் காண்டங்கள்.

பாலகாண்டம்...	...	ரூ.	1	12	0	சுந்தரகாண்டம் ...	ரூ.	1	12	0	
அயோத்யாகாண்டம்	...	"	3	0	0	யுத்தகாண்டம்	...	"	3	8	0
ஆரணியகாண்டம்	...	"	1	12	0	6 காண்டமும் சேர்ந்து வாங்கினால்			12	8	0
கிஷ்கிந்தாகாண்டம்	...	"	1	12	0						

மஹாபாரதம்.

சாந்திபர்வம்.

கும்பகோணம் பிருஹ்மஸ்ரீ பாரதாசாமாசாரியார் எளிய தமிழ் நடையில் மொழிபெயர்த்தது.

சுமார் 1100 பக்கம், விலை ரூ. 3-8-0.

மனுதர்மசாஸ்திரம் 2647 கிரந்த சுவோகங்களுக்கும் அவைகளின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு—560 பக்கம், ரூபா. 2 4 0.

காதம்பரீ.

வெகு பிரசித்தமான ஸம்ஸ்கிருத காதம்பரியின் தமிழ்மொழிபெயர்ப்பு.

பண்டித எம். துரைசாமி கீயங்கார் இயற்றியது.

பிரவித்திபெற்ற ஸ்ரீ பட்டபானன் என்னும் மகாகவி 1400 வருஷங்களுக்கு முன் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இயற்றிய இக்காவியத்தின் பெருமைகள் குறைபடாவண்ணம் தமிழ் நடையில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

அபிப்பிராயங்கள்.

கதேசமித்திரன் —“இம்மொழி பெயர்ப்பு சுபமாயெழுதிய நூலைப்போலவே அமைந்திருக்கின்றது. வாக்கியங்களின் நடை இனிதாகவும், எளிததாகவும் ஏற்பட்டு, ஸம்ஸ்கிருத “காதம்பரீ”யின் சுவையை ஒத்திருக்கின்றது. இக்காலத்தில் நாவல்கள் அநேகம் வெளிவருகின்றனவாகிலும், நமது தேசத்தில் பல்லாபிராம் வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த கவிச்சிரோஷ்டர்கள் வட மொழியில் இயற்றியிருக்கும் இத்தகைய நாவல்கள் அபூர்வமானவையானதால், இவை நமது தேச பாஷையில் வெளிவருவது அவசியம். பண்டைக்காலத்திலிருந்த பண்டிதர்கள் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் எழுதிய வசனகாவியங்கள் வெகு குறைவு. அவைகளுள் “காதம்பரீ”வெகு சிறந்ததென்று எவர்தான் அறிவார்? ஸம்ஸ்கிருதத்திலிருந்து “காதம்பரீ” யைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தது இதுவே முதல் தடவை.”

இந்ரு நேசன்:—இப்பொழுது எமதிடம் கிடைத்திருக்கும் இக்காதம்பரியானது சகலவிதத்திலும் ஸம்ஸ்கிருத காதம்பரிக்கு மிகவும் பொருந்திய தொப்பில் ஐயமில்லை. ஸம்ஸ்கிருத “காதம்பரீ”யைப் படிப்பவர் தமது மனதில் எவ்விதாஸத்தை அனுபவிப்பாரோ அதே ரஸத்தை இத் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பான “காதம்பரீ”யைப் படிப்பவரும் அனுபவிப்பாரென்று நிச்சயமாப்கூறுவோம். ஸம்ஸ்கிருத காதம்பரியின் விஷயங்களையும், சுவையையும் அழகிய கதையின் வரலாற்றையும் அறிவீரீரும்பும் தமிழருக்கும், ஸம்ஸ்கிருதம் கற்கும் மாணாக்கருக்கும் உபயோகமுள்ளது.

முழுப்புத்தம் 1-12-0.

2-பாகம் (தனியே) விலை ரூபா 0 12 0.

காவிகோ பயிண்டு 2 0 0.

வீ. கல்யாணராம ஐயர் அண்டு கோ.

புக்ஸெல்லென்ஸ், எஸ்ப்ளனேட், மதராஸ்.